

Голос України

Газета Верховної
Ради України

«Протистояння» депутатів-комуністів ВР Автономної Республіки Крим і радикально налаштованих кримських татар. Остані вимагали, щоб Голова ВР Криму Леонід Грач покинув президію урочистих зборів, присвячених 58-й річниці депортації кримських татар.

№ 87 (2587) ■ Субота, 19 травня 2001 року ■ Ціна договірна

■ 1826 р. Між Херсоном і Миколаєвом почав ходити перший пароплав.
■ 1861 р. У Сумах відкрилася перша в Україні недільна школа.
■ 1932 р. Народився відомий поет-гуморист Петро Ребро.
■ 1941 р. У Києві почав виходити журнал «Україна».
■ 1945 р. Президія Верховної Ради, Раднаком УРСР та ЦК КП(б) У ухвалили «Звернення до учасників українських буржуазно-націоналістичних банд» із закликом з'явитися з каяттям.

19 травня

Декларації — одне, реалії — протилежне...

Ранкове і денне засідання 18 травня

...Колізія виникла, як мовиться, з нічого. Після озвучення депутатських запитів головуючий оголосив до розгляду проект постанови про Декларацію Конференції голів національних парламентів, прийняту у Нью-Йорку 1 вересня 2000 року. Аж тут на трибуну вийшов народний депутат Анатолій Матвієнко і зажадав виголосити заяву. Після короткої пірочки з головуючим слово депутату було надано.

Суть питання полягала ось у чому: слід внести до порядку денного заслухання звіту тимчасової слідчої комісії про розслідування ситуації у Василькові. За словами А. Матвієнка, було заздалегідь погоджено, що це питання має розглядатися у п'ятницю першим. Але із нез'ясованих причин воно було виключено з переліку. Чому і з чієї волі? Іван Плющ пояснив, що матеріали, напрацьовані комісією, передано до відповідного комітету для розгляду та наступного обговорення на сесії. Коли саме — невідомо.

(Закінчення на 2-й стор.).

Офіційно

За співробітництво

Широке коло питань україно-молдовських відносин було обговорено на вчорашній зустрічі Голови Верховної Ради України Івана Плюща та Президента Молдови Володимира Вороніна. Співрозмовники висловилися за подальший розвиток взаємовигідного співробітництва сусідніх держав.

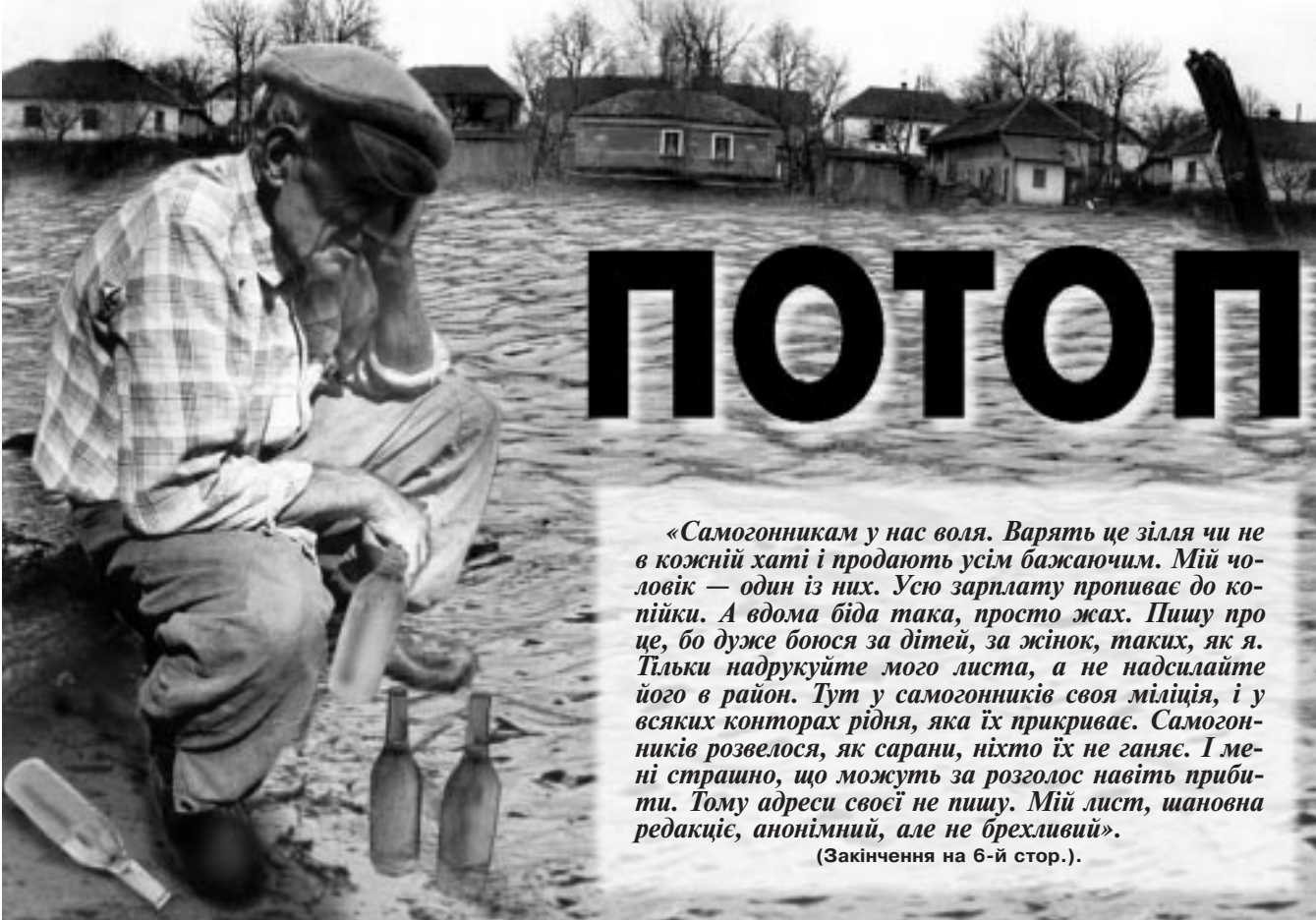
Володимир Воронін перебуває в нашій країні з офіційним візитом. Учора він зустрівся також із Президентом України Леонідом Кучмою. Відбулися численні зустрічі й україно-молдовські переговори у розширеному

складі за участю керівників міністерств і відомств двох держав. Сьогодні Президент Молдови має відбутися до Кишинева.

Іван Плющ під час зустрічі підкреслив, що у двосторонніх відносинах і на міжнародній арені Україна й Молдова «виступали, виступають і виступатимуть з узгоджених позицій». А щодо нинішнього візиту, то, на думку Голови Верховної Ради, він має знаменувати «початок переговорного процесу, який потім триватиме в робочому порядку».

(Закінчення на 5-й стор.).

А в нас — самогонний

«Самогонникам у нас воля. Варять це зілля чи не в кожній хаті і продають усім бажаною. Мій чоловік — один із них. Усю зарплату пропиває до копійки. А вдома біда така, просто жах. Пишу про це, бо дуже боюся за дітей, за жінок, таких, як я. Тільки надрукуйте мого листа, а не надсилайте його в район. Тут у самогонників своя міліція, і у всяких конторах рідня, яка їх прикриває. Самогонників розвелось, як сарани, ніхто їх не ганяє. І мені страшно, що можуть за розголос навіть прибити. Тому адреси своєї не пишу. Мій лист, шановна редакціє, анонімний, але не брехливий».

(Закінчення на 6-й стор.).

У номер

Контроль за високими посадовцями

Перший заступник Голови Верховної Ради України Віктор Медведчук вніс на розгляд парламенту проект закону «Про державний (фінансовий) контроль за декларуванням доходів осіб, уповноважених на виконання функцій держави, та їх витратами».

Законопроект передбачає введення спеціального механізму фінансового контролю за доходами та видатками державних службовців і вищих посадових осіб держави. Його мета — виявлення доходів незаконного походження та посилення боротьби з приховуванням доходів від оподаткування державними службовцями та іншими представниками державної влади.

На думку автора законопроекту, його ухвалення дасть можливість створити надійний правовий фундамент боротьби з корупцією, масштаби якої сягнули меж, коли виникла серйозна загроза національній безпеці держави.

Аномалії

«Гуманітарка» не пройшла

Велику партію лікарських препаратів, термін придатності яких давно минув, затримали працівники Управління СБУ в Одеській області спільно з митниками. Під виглядом гуманітарної допомоги цей «подарунок» від приватної особи із Швейцарії призначався для вихованців дитячих будинків та притулків.

Свято Кобзаря в Прикарпатті

Сьогодні на горі Сокольській, біля пам'ятного знака Кобзарю, у Прикарпатті відкривається традиційне міжнародне Шевченківське літературно-мистецьке свято «В сім'ї вольній, новій...». Серед заходів — проведення всеукраїнської художньої виставки «Мальовнича Україна» — 10 років Незалежності, свято Державного прапора України в Богородчані, театралізоване дійство з приводу 800-річчя з дня народження князя Галицько-Волинської землі Данила Галицького, вечір вшанування лауреатів Національної премії імені Тараса Шевченка.

Спробувала і виграла

Таланить утретє

Уже втретє таланить нашої постійний читачці, матері п'ятьох дітей, інваліду Любові Іванівні Шило із села Городець Володимирецького району. Вона виграла заохочувальні призи від редакції — декоративні подушечки від Рівненської приватної фірми «Віка», бурштинове намисто від ДП «Укрбурштин», а цього разу — бурштинову брошку від рівненських ювелірів.

Ювелірну прикрасу від цього підприємства — бурштинові сережки у сріблі — одержала ще одна наша передплатниця Ганна Степанівна Ципан із Костополя. Вона не лише сама передплатує і читає нашу газету, а й проплатує її серед покупців — жінка працює кіоскером у Костопільському райвузлі зв'язку.

Гадає, кому з чотирьох онук чи правнучці подарувати свій виграш — бурштинові

сережки, а ветеран війни 72-річний пенсіонер Олександр Степанович Антонов із села Синів, що в Гошанському районі. Його син Микола по секрету сказав, що тато, хоч би як було скрутно з фінансами, завжди знаходить кошти, щоб передплатити «Голос України». Газету читають усією сім'єю.

Краплинку сонця у вигляді ювелірних виробів ДП «Укрбурштин» отримають найближчим часом шанувальники «Голосу України» Степан Мичка із села Здовбиця Здобунівського району, рівнянка Альбіна Литвинчук, дубенчанка Антоніна Пономаренко, Олена Наконечна із села Терентіїв Гошанського та Володимир Якимчук із села Залізниця Корнецького районів.

Залишайтеся й надалі з «Голосом України»!

■ Обсяги промислового виробництва в Україні, за даними Держкомстату, за чотири місяці поточного року зросли на 18,4% порівняно з аналогічним періодом 2000 року.
■ У черзі на житло нині перебуває близько 7 тис. родин репатріантів, які мешкають у Криму.
■ В Одесі невідомим було обстріляно «іномарку»: шестеро осіб поранено, двоє з них — смертельно.
■ За минулу добу, повідомляє МінНС, у різних ситуаціях у країні загинуло 15 осіб.

Наша адреса в Internet на сервері української преси: <http://uamedia.visti.net/golos>

P.S.

Під домашнім арештом відсидіти не вдасться

Вечірнє засідання
17 травня

Парламентська хроніка

Як відомо, незабаром, відповідно до Конституції України, санкцію на арешт підозрюваного у скоєнні злочину громадянина даватиме вже не прокурор, а суд. Користуючись нагодою, народний депутат Василь Онопенко запропонував до низки чинних запобіжних заходів — підписки про невиїзд, поруки громадської організації чи трудового колективу, утримання під вартою додати один — домашній арешт. Окрім того, запропоновані зміни до Кримінально-процесуального кодексу щодо врегулювання підстав порядку і термінів тримання під вартою підозрюваних або звинувачених у вчиненні злочину осіб передбачає скорочення терміну утримання під вартою з 18 до 9 місяців та деякі інші послаблення.

Та ось глава держави і його радники міркують інакше. На вже прийнятий Верховною Радою законопроект, за який проголосували майже триста депутатів, накладено вето. Як пояснив заступник міністра юстиції Леонід Єфименко, позиція Президента зводиться до того, що коли вже чинні запобіжні заходи не допомагають підсудному виконувати свої обов'язки, то й запровадження домашнього арешту не дасть належного результату.

Незважаючи на цілком очевидну потребу лібералізації Кримінального кодексу і

наближення його до євростандартів, трьохсот голосів для подолання президентського вето набрати цього разу не вдалося. До речі, пізніше на засіданні парламентарії проголосували за постанову про програму гармонізації законодавства України з законодавством Європейського союзу. А ось розглянутий на вечірньому засіданні проект закону про судоустрій прийняти не вдалося. Одна з причин, як зауважив депутат Василь Сіренко, — порушення процедури. Голосування за цей документ перенесли на наступний четвер.

Парламент прийняв цілу низку інших законів. Зокрема — про стандартизацію, про органи самоорганізації населення, про внесення змін до законодавчих актів, що стосуються відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом; змін в Арбітражно-процесуальному кодексі; боротьби з контрабандою і порушенням митних правил; з питань оподаткування видавничої справи, який набере чинності з 1 червня.

Окремими рішеннями парламенту схвалено призначення низки суддів на посади голів рай- та міських судів, а деяких інших слуг Феміди звільнено, в тому числі і за порушення присяги.

Анатолій БЕНЬ.

Декларації — одне, реалії — протилежне...

Ранкове і денне
засідання 18 травня

(Початок на 1-й стор.).

Зрештою, було вирішено спершу розглянути постанову про декларацію, а потім повернутися до спірного питання. Коротку доповідь зробив голова Комітету ВР у закордонних справах Ігор Остах. Доцільність ухвалення постанови у депутатів не викликала сумнівів. Адже вона спрямована на утвердження основ парламентаризму та престижу України на терені міжнародної спільноти.

З обговорюваного питання було представлено два проекти постанови. Один — профільного комітету, другий — народних депутатів Івана Мусієнка та Станіслава Гуренка. Співавтор другого проекту І. Мусієнко вказав, що процес глобалізації вигідний лише країнам «золотого мільярда», а решта держав світу має, образно кажучи, дірку від бублика. І. Мусієнко запропонував не обмежуватися «одобрямсом», а внести до декларації ті положення, які відповідають корінним

інтересам України. Насамперед про надання позик країнам, котрі реформують свої економіки на зовсім інших умовах, аніж нині, коли ці позики стають зашморгом для країн-боржників.

Потім слово для виступу одержав голова тимчасової слідчої комісії з розслідування ситуації у місті Василькові Анатолій Матвієнко. Він зазначив: Васильків нині став полігоном утвердження авторитарних методів керівництва, що їх насаджує голова облдержадміністрації Засуха. Залякування, фальсифікація, нехтування законністю — ось далеко не повний перелік методів, до яких вдаються він та підпорядковане йому оточення, у тому числі й правоохоронні та судові органи, зазначив доповідач. На його думку, Засуха не наважився б діяти так виключно, якби не мав потужної підтримки «згорі». Отже, щоб унеможливити повторення подібних безчинств в інших областях України, вихід один — зміна наявної системи влади. Після перерви сесія обговорила доповідь А. Матвієнка.

Сесія розглянула також проект закону про внесення змін до Закону України «Про деякі заходи щодо економіки бюджетних коштів». Його суть у тому, щоб надати можливість офіцерам певних служб, які не зобов'язані носити форму, одержувати замість речового забезпечення грошову компенсацію.

Іван ДМИТРЕНКО.

Фотофакт

Музеям столиці
Державною
службою контролю за
переміщенням
культурних
цінностей через
Державний
кордон України
і посольством
України в Чеській
Республіці урочисто
передано полотно
художника Павла
Громницького,
твори живопису та
вишивки майстрині
Марії Горової-Мишаич.

Сльози минулого скроплюють квіти майбутнього

18 травня, у День пам'яті жертв депортації, у містах і селах Криму було спущено державні прапори.

У переддень скорботної дати в Сімферополі відбулося багатолюдне покладання квітів до пам'ятних знаків, встановлених у місцях, звідки 57 років тому тисячі наших співвітчизників — кримських татар, вірмен, болгар, греків і німців — насильно виселили з півострова. У траурних заходах взяли участь віцепрем'єр-міністр України Микола Жулинський, голова ВР АРК Леонід Грач, голова Ради міністрів автономії Сергій Куніцин, постійний представник Президента України в Криму Анатолій Кор-

нійчук, депутати місцевих рад, члени уряду, представники громадських організацій.

Микола Жулинський, зокрема, зазначив, що «досі важкою лишається доля тих, хто понад півстоліття тому був виселений з рідних місць. Процес репатріації потребує великого напруження сил для подолання труднощів на їхньому шляху. Та останніми роками значно збільшуються обсяги коштів, виділених на це (з 8 млн. грн. в 1998 році — до 40 млн. грн. торік). До того ж вперше за останні роки передбачені держбюджетом кошти було виділено в повному обсязі».

Віктор ХОМЕНКО.

Без поступок не домовитися

Після зустрічі Президента України з лідерами парламентських фракцій і груп єдиної кандидатури на посаду Прем'єр-міністра визначено не було.

Вийшовши на диво швидко з будинку адміністрації Президента, партійні лідери розповіли журналістам, що практично кожен із представників фракцій називав свого кандидата. НДП — В. Пустовойтенка і А. Кінаха, обидва Руху, «Реформи» й «Батьківщина» — В. Юшенка, СДПУ(о) і «Демсоюз» — В. Медведчука, «Трудовики» — С. Тігіпка, «Регіони» — М. Азарова, «Яблуко» — В. Суслова, комуністи — С. Гуренка і О. Ткаченка. Не були присутні лише соціалісти. Лідер КПУ П. Симоненко висловив думку, що «деякі фракції зайняли позиції очікування»: казали, що готові підтримати пропозиції Президента, але все одно називали свої кандидатури. Лідер фракції «Батьківщина» О. Турчинов узагалі заявив, що «такої безглуздої зустрічі не пам'ятає». Однак потім керівники частини фракцій, які голосували за недовіру урядові В. Юшенка, знову повернулися радитися до кабінету Президента.

«Леонід Данилович пояснив дохідливо, що без прем'єра країна жити не може, і тому сказав: ідіть і вирішуйте, щоб завтра кандидатура, на якій ви

зупинетесь, була мені запропонована», — так, за словами лідера «Демсоюзу» Олександра Волкова, звернувся до депутатів Президент. Після повторних переговорів «реально» залишилося чотири кандидатури: С. Тігіпка, М. Азаров, А. Кінах і В. Медведчук. Парламентарії вирішили зібратися вже у парламенті, запросити всіх чотирьох претендентів і знову домовлятися.

На вечірній нараді Віктор Медведчук зняв свою кандидатуру з розгляду. За словами О. Волкова, перший заступник Голови ВР пішов на такий крок для того, щоб «не загострювати політичну ситуацію і якнайшвидше вирішити питання з призначенням прем'єра». Однак єдиної кандидатури на посаду Прем'єр-міністра депутатські фракції і групи знову не узгодили. На думку О. Волкова, процес домовленостей ускладнює те, що фракція НДП висунула відразу двох кандидатів — В. Пустовойтенка і А. Кінаха.

Р. С. Як повідомляє «Інтерфакс-Україна», Президент України Леонід Кучма заявив, що основні кандидатури на пост глави уряду, які визначилися під час консультацій з парламентом, — Анатолій Кінах і Сергій Тігіпка. Проте глава держави не виключає появи нових кандидатур.

Юліана ШЕВЧУК.

Своїх «штірліців» дозволено мати лише трьом відомствам

НОВА НОРМА: Верховна Рада ухвалила Закон України «Про розвідувальні органи України».

ЦЕ ОЗНАЧАЄ, що вперше в історії нашої держави на законодавчому рівні визначено правові основи організації та діяльності найбільш утаємничених спеціальних органів держави — розвідувальних, на які покладено здійснення розвідувальної діяльності з метою захисту національних інтересів України від зовнішніх загроз. Не менш важливо, що цим законом встановлено порядок контролю і нагляду за їх діяльністю, правовий статус співробітників цих органів та їхні соціальні гарантії.

Законом визначено вичерпний перелік розвідувальних органів України. Розвідувальну діяльність можуть здійснювати розвідувальні органи: СБУ, Міністерства оборони, спеціально уповноваженого органу виконавчої влади з питань захисту Державного кордону України. Кожний із зазначених розвідувальних органів має свої сфери діяльності та відповідні повноваження. Здійснення розвідувальної діяльності з метою отримання інформації у сферах, що стосуються національної безпеки і оборони, іншими органами державної влади, підприємствами, установами і організаціями незалежно від форм власності, а також фізичними особами забороняється.

Для виконання покладених на них завдань розвідувальні органи наділені досить широким колом повноважень, у тому числі специфічного характеру, без яких не обійтися «штірліцям» будь-якої держави. Зокрема, цим органам надано право: встановлювати на конфіденційній основі (на безоплатній або платній засадах) співробітництво з особами, які дали на це згоду (професіонали-розвідники називають це агентурною роботою); використовувати документи, що прикривають співробітників та відомчу належність підрозділів, організацій, приміщень і транспортних засобів до розвідувальних органів України (забезпечувати відповідне прикриття розвіддіальності); створювати з метою конспірації організаційні структури (під-

розділи, установи і організації), необхідні для виконання завдань розвідувальних органів та прикриття їх співробітників (діяти під «дахом» легальних структур); створювати та застосовувати технічні засоби розвідки (арсенал яких, як свідчить світова практика розвідувальної діяльності, може бути надзвичайно різноманітний і широкий) — від простих засобів для візуального спостереження і зняття інформації до космічних супутників-«шпигунів»). Співробітники кадрового складу розвідувальних органів України для виконання своїх функціональних обов'язків можуть обійматися посади в органах державної влади, на підприємствах, в установах і організаціях будь-якої форми власності без розкриття їх належності до розвідувальних органів.

Цілком зрозуміло, що з огляду на специфіку діяльності розвідувальних органів закон визнає за державу таємницю (з відповідним захистом) відомості про особовий склад, що здійснює розвідувальну діяльність, засоби, зміст, плани, організацію, фінансування та матеріально-технічне забезпечення, форми і результати розвідувальної діяльності, а також про осіб, які співробітничать або раніше співробітничали на конфіденційній основі з розвідувальними органами. Отож журналісти — шанувальники детективного жанру та інші потенційні автори матеріалів про розвідувальну діяльність мають пам'ятати: публікація відомостей про розвідувальні органи та їхню діяльність здійснюється з дотриманням вимог Закону «Про державну таємницю», за порушення якого можуть притягнути до кримінальної відповідальності.

ЗВЕРТАЄМО УВАГУ, що закон передбачає низку положень, які спрямовані на забезпечення конституційних прав та свобод громадян, недопущення використання такої грізної зброї, як розвідувальна діяльність, всупереч цілям і завданням розвідорганів. Так, ним визначено, що методи і засоби діяльності розвідувальних органів не повинні завдавати шкоди життю, здоров'ю, честі і гідності людей. Отже, це положення виключає підхід до розвідувальної діяльності за принципом: «Для досягнення мети всі методи хороші». Передбачено також і заборону

розголошення інформації про особисте життя, честь і гідність громадян, яка стала відома розвідувальним органам у процесі їх роботи (крім передбачених законом випадків). Ще одним запобіжником від неправомірної розвідувальної діяльності є положення закону про те, що статус співробітника розвідувального органу України не може бути використаний для досягнення цілей, які не пов'язані з виконанням його функціональних обов'язків. Встановлюючи певні гарантії діяльності розвідників і визначаючи низку особливостей їх юридичної відповідальності (щодо їх затримання, обшуку, огляду речей і транспортних засобів, майнової відповідальності за фінансові та майнові збитки тощо), закон не відступає від фундаментального конституційного положення — за перевищення своїх повноважень і вчинення інших протиправних дій співробітники розвідувальних органів несуть відповідальність згідно з законами України.

ДЛЯ ДОВІДКИ: Закон прийнятий Верховною Радою 22 березня 2001 р. Він набрав чинності з 18 квітня ц. р. З повним його текстом можна ознайомитися в «Голосі України» від 18 квітня 2001 р.

Микола МЕЛЬНИК,
кандидат юридичних наук.

Анатолій БЕНЬ,
оглядач «Голосу України».

Торік плюси домінували. А далі?..

Коментар

Торік кількість прибуткових підприємств в Україні зростає на 4,3 відсотка проти 1999 року. Принаймні так стверджує Міжнародна фінансова корпорація.

Цей висновок впливає з ґрунтового дослідження МФК більш як двох тисяч підприємств 23 обласних центрів, Києва і Севастополя. Половина з них — малі, четверта частина — середні, 19 відсотків — великі.

Що показало таке масштабне опитування? Обсяги реалізації продукції серед респондентів торік зросли на 7,7 відсотка проти 1999 року, додана вартість — на 11 відсотків, продуктивність праці — на 14,6... Плюсів чимало і їх можна розглядати як чисту монету. Безперечно, цьому сприяли об'єктивні та суб'єктивні чинники: зростання експортних можливостей, бо змінилася на краще кон'юнктура на зовнішніх ринках, пожевавилася еко-

номіка в країнах ближнього зарубіжжя; розумна курсова політика Національного банку; реструктуризація виробництва на мікрорівні тощо. Та чи довго зберігатиметься відносно благополуччя? Бо досить було розпочати процедуру відставки уряду Віктора Ющенка, як акції провідних підприємств стрімко почали знецінюватися, а інвестори — відвертатися від нашої країни. Як довго домінуватимуть економічні плюси, залежить від політичної стабільності, до якої має повести новий Прем'єр-міністр.

Той факт, що економічне зростання намітилося не лише в добувних галузях, а й переробних, — це безперечний плюс. Але він лише відтіняє мінус, який символізує рівень безробіття. Згідно з дослідженням кількість робочих місць на підприємствах скоротилася на 3,1 відсотка. Проте якою буде подальша динаміка безробіття, також залежить від політичної стабільності у державі.

Сергій ВЛАД.

Фотофакт

Бортний інженер-оператор капітан Олександр Роздобудько готується до аерофотозйомки, яку проводитиме під час спільного українсько-французького тренувального спостережного польоту над територією України з літака французьких ВПС С-130Н «Геркулес».

Фото Укрінформ.

Усе можна вирішити до суду

Міжнародний симпозіум «Нотаріат і державно-правові інституції: проблеми, наука, практика» наголосив: збудувати сильну й незалежну державу — майже те саме, що й створити в ній правосвідоме громадянське суспільство. Форум юристів, організований і проведений цими днями Міністерством юстиції України, Українською нотаріальною палатою на базі Київського інституту туризму, економіки і права, розглянув різноманітні методи врегулювання спорів, можливої досудової участі у справі неупередженого юридичного радника та посередника.

Вільний нотаріус, вважає президент Української нотаріальної палати Володимир Черниш, є ключовою інституцією демократичного суспільства, яка спроможна гармонізувати відносини у суспільстві, запроваджуючи законодавство шляхом взаємовигідних домовленостей. Такої думки дотримуються багато інших учасників симпозіуму, в роботі якого, до речі, взяли участь представники нотаріальних інституцій Канади, Росії, Польщі, Білорусі, Спільки юристів України, юридичних вузів України, народні депутати України.

Ольга МАКЕДОН.

Немає входу. Де вихід?

Проблема

Віруючий люд райцентру Звенигородка, що на Черкащині, розв'язує не зовсім звичну проблему. Миряни місцевої церкви збирають підписи проти спорудження підприємцями поруч з нею крамниці. Річ у тому, що майбутню будову збираються зводити саме на тому місці, де, згідно з планом землеустрою, служителі церкви мали намір зробити парадний вхід на територію храму. Церкву, побудовану не так давно замість згорілої дерев'яної, споруджували за православними канонами, відповідно до яких вітвар обов'язково має бути в

східній частині споруди. А фасад — неодмінно дивитися на захід і, звичайно, розташовуватися зі сторони входу на територію храму. Головні ворота, що ведуть на подвір'я богоугодного закладу, довелося тимчасово поставити з тильного боку церкви з наміром після знесення старих житлових приміщень переробити все як годиться. Але, здається, не вийде...

Настоятель храму отець Іван, коментуючи конфліктну ситуацію, вважає, що місцева влада не зовсім розуміє роль церкви на сучасному етапі. А міські начальники тим часом вирішують, куди спрямувати свої погляди: до Бога чи до комерції.

Галина КВІТКА.

«Усі мої жертви були жінками порочними...»

Кримінал

Колегією Кіровоградського обласного суду винесено вирок серійному вбивці Сергію Березняку. Його зазначено до довічного ув'язнення.

Минулий рік виявився справжнім жахом для мешканців Помічної Добровеличківського району. Тоді протягом короткого часу поблизу міста

було знайдено чотири понівечені трупи молодих дівчат.

Під час попереднього слідства не-люд зізнався, що завжди прагнув підкорити жінок силою. Однак вони не сприймали його всерйоз, насміхалися. Окрім того зазначив: «Усі мої жертви були жінками порочними, за це й поплатилися...»

Олег БОНДАР.

Кіровоградська область.

Ні медалі, ні дитини...

Випускники 1941-го

Доля занесла родину Олени Єгорової перед війною в Ташкент. Там вона і закінчила у червні 1941 року середню школу №112.

— Жили всі бідно, — розповідає Олена Костянтинівна. — Про білі плаття не могли навіть мріяти! Після випускного збиралася подати документи до місцевого залізничного інституту. Аж тут війна... Спочатку влаштувалася працювати ученицею на евакуйований Шолківський ламповий завод. А коли дізналася, що дівчат беруть на фронт, звернулася до військкомату. Через якийсь час отримала повістку. Мене взяли на фронт у кінці 1942 року. Тоді саме вийшов наказ замінити в арміях усіх чоловіків-поварів на дівчат. Цілий місяць ми, 500 дівчат, їхали потягом до своїх дивізій. Люди плакали, бачачи нас, 18–19-літніх, у військовій формі...

Потрапила до артиле-

рійського підрозділу 589 полку 28 артилерійської дивізії. Солдаської каші зварила мало — невдовзі перевели телефоністкою в батарею. Там передавала команди на вогневу позицію. Уявіть собі юне дівча — одну-єдину на чоловічий батальйон! Я й не підозрювала, їдучи на фронт, з якими непростими проблемами зіткнуся на передовій. Кожний офіцер запрошує до себе у землянку з промовистими натяками. Мовляв, ніхто не знає, що з нами буде завтра. Тому твоє дівоче стійкість ні до чого. Командир батальйону теж викликав...

Нам перед тим, як потрапити на фронт, казали, що у разі чого треба звертатися до політрука. Я це і зробила. Майор Георгій

Гаврилович Сидорин, який мав дружину, двоє дітей у тилу, став справжнім моїм охоронцем. Якби не він, мене через чотири-п'ять місяців чекала б доля більшості моїх ровесниць, які або поверталися додому народжувати дітей, або ставали ППЖ (так зневажливо називали похідно-польових жінок командирів).

Ображений командир батальйону намагався відправити мене на вогневу лінію. Але Георгій Гаврилович наполіг, щоб я залишилася у штабі батареї. Не знаю, як вижила під час бомбувань, артилерійських обстрілів. Я по-дитячому мріяла захворіти, щоб хоч трішки відпочити, поніжитися у білих простирадлах! Але Бог не подарував мені такої невинної розкоші! Навіть голову доводилося мити на морозі кип'ятком, аби не стати замазуюрою.

Закінчила війну в 1945 році в Прибалтиці. Повер-

талася додому без ордена, без медалі. А ось ППЖ командира дивізіону — з орденом Червоної Зірки, медалями... Образливо? Трохи. Але Георгій Гаврилович утішив:

— Головне, Леночко, що ти повертаєшся з цієї проклятої війни чистою, доброю, непрокученою...

По війні я мала тільки одне-єдине плаття. Аби вижити, завербувалася на п'ять років на службу в Німеччину, де стояли наші війська. Через нестатки пізно вийшла заміж. Після землетрусу 1966 року в Ташкенті моєї сім'ї та багатьом потерпілим надали житло у Чернівці. У цьому місті працювала до пенсії бібліотекарем. Чоловік помер. Пенсія мала. Я практично без зубів. На вставні грошей не назбирала...

Так хочеться хоч під кінець життя пожити трішки краще!

Записав
Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернівці.

У номер

■ **Прилуки**

«Солодка лихоманка» на Придесенні

На Чернігівщині плановано виростити значно більший урожай цукрових буряків, ніж торік.

При цьому, не збільшуючи затрати на техніку та добрива. Головним додатком до солодкого столу області стане продукція присадибних соток. Прилуцька райдержадміністрація, наприклад, затвердила програму «Цукрові буряки Прилуччини-2001» і звернулася до мешканців сіл з проханням, щоб кожна сім'я виростила не менш як тонну цукристих. Якщо торік населення здало на місцевий Линовицький цукрокомбінат лише 5000 тонн солодких коренів, то нині сільради вже уклали 1300 договорів на їх вирощування. Тож у районі очікують збільшення в майже 20 тисяч тонн сировини!

«Солодка лихоманка» охоплює дедалі більше південних сіл. Адже, вклавши не так уже й багато, можна забезпечити себе шнайменше двома мішками цукру, повідомляє наш власний кореспондент Сергій ПАВЛЕНКО.

■ **Черкаси**

Ранні скіфи були гончарями

На незвичайне поселення натрапили будівельники, прокладаючи газопровід територією Лисянської райлікарні. Тут, за висновками археологів, з VIII по III століття до нашої ери мешкали ремісники-скіфи. Про це свідчать знахідки — гончарна та плавильна печі, господарські ями, горщики, миски, кубок, бронзова шпилька.

Ранньоскіфське поселення, що займало 40 гектарів, віднесено до найбільших досі досліджених в Україні, повідомляє наш власний кореспондент Лідія ТИТАРЕНКО.

■ **Запоріжжя**

Упаковка від металургів

Після запуску ще одного агрегату гарячого лудіння металургійний комбінат «Запоріжсталь» удвічі збільшив виробництво білої жерсті (жерсть, покрита оловом) для виготовлення консервних банок.

Тепер «запоріжсталівці» щомісяця відвантажують до 1600 тонн цього сплаву. Проте попит на нього з боку українських підприємств харчової промисловості зростає, повідомляє наш власний кореспондент Олександр АБЛІЦОВ.

■ **Волинь**

Убивця міліціонера — за ґратами

До 25 років позбавлення волі в колонії суворого режиму засудив Волинський обласний суд мешканця селища Маневичі 22-річного Віктора Холдиша, який торік з особливою жорстокістю вбив міліціонера.

Трагедія сталася глухої ночі неподалік бару села Оконськ Маневицького району. Капітан міліції Віктор Лісовецький вийшов із Холдишем з корчми, де обоє засиділися за пивом. Міліціонер уже давно підозрював його у скоєнні кількох крадіжок і спробував вивідати деталі злочинів. Але підозрюваний накинувся на нього, вихопив ніж і кілька разів ударив капітана в груди, а потім перерізав йому горло..., повідомляє наш власний кореспондент Роман ЖИЖАРА.

■ **Фотофакт**

Уночі 17 травня в приміщенні Російського культурного центру у Львові сталася пожежа і сильною вибуховою хвилею було вибито двері.

Фото
Євгена
КРАВСА
(УНІАН).

ПОЛІТИКА

Нам потрібне «Нове Суспільство», або Чому я пішов із «Солідарності»

Депутат мусить постійно вчитися. Не можна вчити народ, як треба жити, якщо сам не усвідомив не лише всі «турбулентні» потоки нашого сьогодення, а й не виробив у собі вміння побачити, в яке політичне завтра нас можуть унести вихори цих потоків.

Для такого розуміння потрібні нові політичні погляди, проте досі наш політичний спектр пропонує нам одну й ту саму систему кольорів, сміливо написаних пензлем історії, але, на відміну від реального спектра, геть не схожих на веселку. Інакше й бути не може, бо політичну палітру формували події та умови попередніх епох, які ні в чому не збігаються з подіями та умовами сучасності.

Невеликий екскурс в недавню історію

Привид комунізму вже не блукає по Європі. Борець за загальне щастя знесилів у виснажливій битві з капіталізмом, заповз у морок повів півдня повітряного замку ідеологічних утопій і там зачаївся, зрідка нагадуючи про себе брязканням ланцюгів загальної рівності. Але святе місце порожнє не буває.

Зникнення комунізму супроводжувалося в Україні масовими карнавалами досі мовчазної більшості. Викарбовані на знаменах вільної України святі гасла незалежності люмпен-інтелектуали прочитали як заклики до цілковитої і беззастережної вселюдської рівності, і народ, привчений колишньою владою до соціального гіпнозу, негайно прославив патріотів нової української мрії. А коли посткомуністична ейфорія минула, настало похмілля безвиході й зневіри.

Розташована територіально в Європі, але не ставши її частиною, Україна так і не зрозуміла, що альтернативою реальності може бути лише Утопія. Тому значна частина працездатного населення навігадувала собі десятки політичних течій, в яких еклектика помилок сторічної давнини була круто замішана на грошах і манії величності. Інші кинулися в рятівні обійми ортодоксальної церкви, а тінейджери та маргінали швидко спорудили собі ідолів містечкової мас-культури, які обіцяють цілковиту свободу і забуття заповідей. Знедолені пенсіонери втішалися спогадами про втрачений комуністичний рай.

За такої непевної доби, коли соціальна міфологія підноситься до рангу державної політики, хвиля популізму може винести на самий гребінь слави будь-кого, хто дасть загальнозрозуміле пояснення тому, що відбувається, бо найкращий спосіб стати відомим політиком — це стати попереду мас, що йдуть невідомо куди. Нашвидкуруч зазубривши ази американсько-канадської риторики, поборники нової утопії закликали надати всю владу ринку, який неминує мав привести країну до процвітання: кожний братиме участь у вільній конкуренції і, в результаті, відпаде потреба в державному регулюванні, яке скомпрометувало себе. Карнавальне розмаїття поповнили пишні номінації, засновані на принципі, добре описаному відомим російським байкарем.

Однак приватні інтереси соціальних груп ніколи не збігаються з потребами всього суспільства, і через короткий час поборники чергової української утопії перестали отримувати навіть те, що мати за доби розквіту тоталітаризму. Правопорядок і судова влада, стабільність і забезпечена старість, освіта і охорона здоров'я — все зникло в примарі обіцянок лжепророків. На жаль, за «сутінками» комунізму не настав схід сонця нової ідеології.

Комунізм був дітищем західноєвропейської думки, але в західній Європі, а тим паче в США, він не знайшов собі масового поклоніння. Історія вирішила розіграти його карту в Східній Європі, яка впродовж багатьох років споживала п'яний коктейль із горілки, любові і ненависті до «батьків націй». Численні ідеології модерну і постмодерну, відігравши у пізніх західних цивілізаціях історичну роль катализаторів соціального змужніння, поперемішувалися, затерлися і занепади. На їхнє місце почали претендувати інші форми ідентичності та переконань, в основу яких було покладено новітні філософські побудови і культурне різноманіття.

У своєму відомому «Маніфесті Комуністичної партії» Карл Маркс висловив пророчу за своїм діалектичним змістом думку: «Чи потрібно особливе глибоке мислення, аби зрозуміти, що разом з умовами життя людей, з їхніми суспільними відносинами, з їхнім суспільним буттям змінюються також і їхні уявлення, погляди і поняття — одне слово, їхня свідомість?»

Часи змінюються і ми разом з ними

Свідомість людини Нового Століття формувало багато чинників, але визначили її сучасну остаточну форму лише два головні чинники — безпрецедентне за своєю стрімкістю втілення відкриттів фундаментальних наук у новітніх технологіях, доступних усьому людству, і жакливі соціальні наслідки тоталітаризму, вигодуваного на молоці комуністичної ідеології. Структура західного суспільства початку ХХІ століття спроможна поставити в глухий кут не лише Маркса, а й навіть батька ідеальної держави — Платона: на зміну знедоленому робітничому класу прийшов

соціально захищений середній клас професіоналів, а інтелектуальна еліта, що увірвала у власну самодостатність, стала природним середовищем для аристократії духу. Теоретики почали подекувати про постекономічне суспільство, в якому відносини класичного капіталізму початку ХХ століття — приватна власність, товарне виробництво і мотивація праці істотно трансформуються, оречевлена у високих технологіях наука розширює межі особистої свободи, а жахи тоталітарної системи і кайдани централізації підстебнуть радикальні скорочення влади держави.

На цій хвилі буквально за чверть століття в Новому Світі було створено і відправлено в навколосвітній вояж нового ідеологічного гомункулуса — лібертаріанство, що закликав народи світу до максимальної індивідуальної свободи за мінімального державного регулювання.

Глобалізація

На відміну від інших ідеологічних теорій непевні очікування майбутньої доби лібертаріанського постекономічного суспільства стали набувати ясних рис з явленням народу месії царства глобальних комунікацій — Інтернету, інформаційна загальнодоступність якого була підготовлена Джефферсонівською конституцією, європейським досвідом вільного епістолярного жанру і високим прожитковим рівнем.

До кінця ХХ століття на Заході складається нова соціально-технологічна сутність, яка для багатьох набула багатообіцяльного вигляду в їхньому прагненні змінити себе, суспільство і державу. Цією сутністю став кіберпростір.

Кіберпростір надав лібертаріанству дешево іншу огранку: сучасні інформаційні та комунікаційні технології покликані історією створювати нову демократію, в якій усі індивідууми зможуть вільно самовиражатися в кіберпросторі без надмірного втручання держави.

Спочатку в інтелектуальному середовищі, а потім і в західному суспільстві загалом, кіберпростір перетворився на новий символ і пристанище Свободи. Завдяки Інтернету телебачення, радіо, газети та книжки, побудовані раніше за принципом «один до всіх», було поміщено в нове інформаційно-комунікаційне середовище, де кожний отримав можливість претендувати на активну інформаційну роль за принципом «кожний до багатьох». Відтепер будь-який індивідуум здобув, нарешті, реальну можливість не лише чути інших, а й, найголовніше, — бути миттєво почутим.

У масових соціальних комунікаціях з'явився феномен, який нікому досі не вдавалося створити в реальному житті — свобода без анархії, управління без примусу, злагода без погрози силою. Ось тоді й пробив час лібертаріанства нових електронних рубежів, який побудований на ідеалізації духу свободи піонерів Дикого Заходу і оспівує активну особистість — homo active, повагу до прав інших і добровільне співробітництво. Зазнавши під впливом кіберпростору неминучих метаморфоз, лібертаріанська ідея явила світові свою нову іпостась у формі кібер-лібертаріанства.

Кібер-лібертаріанство і мій вибір

Проте прибічники принципу природної обмеженості будь-якого знання одразу зазначили, що лібертаріанська теорія «остаточної відповіді» на споконвічні запитання грішить добровільною ліпотою щодо інших народів і ризикує стати для них черговою утопією.

Кібер-лібертаріанство як ідея і лібертаріанство як практика з неминучістю мусять відрізнятися одне від одного залежно від культурної передісторії, традицій, економічного статус-кво, ментальності та освітнього стану націй і держав.

Вітчизняні теоретики економічних реформ, щошили прагнути привести Україну до сучасного стану розвинених західних країн, знову і знову пропонують нашому суспільству ілюзорну модель «наздоганяючого розвитку», що за своєю безперспективністю гідна стати нарівні з апорією «Ахілл і черепаха». Проте, перебуваючи в кризовому стані, Україна може поки що лише мріяти навіть про блага економічного суспільства. Шодо суспільства постекономічного, то воно еволюційне за своєю сутністю і побудувати його мобілізаційними методами «нової індустріалізації» принципово неможливо.

Як член депутатської групи «Солідарність» і її співзасновник, я багато почерпнув і багато чого навчився. Але також і багато зрозумів.

Я зрозумів, що жодний політичний рух в Україні не є новим ні за суттю, ні за змістом. Вихід із «Солідарності» — це не демарш, а свідомий курс на створення національного кібер-лібертаріанського руху — руху «Нове Суспільство».

Для схильного до здорового індивідуалізму і «почуття хазяїна» волелюбного народу України лібертаріанство може стати тим сприятливим ідеологічним ґрунтом, на якому виросте нова національна ментальність, готова до загальноєвропейського єднання.

Проте для визначення справжніх шляхів до цієї цілі Україні потрібна система тактичних поправок класичного лібертаріанства, що має бути побудована на базі критичного прагматичного аналізу його висхідних послань і постулатів у аспекті національних українських відтінків.

Побудову такої ідеологічної цілісної системи і доведення її до реального втілення в життя взяв на себе український громадський рух «Нове Суспільство».

Основним моральним принципом кібер-лібертаріанства є самоналежність: якщо «володіти» чимось означає виняткове право власника вирішувати долю об'єкта володіння, то кожний із нас, належачи тільки самому собі, має право розпоряджатися своїм життям, тілом і власністю, придбаною внаслідок добровільного співробітництва у формах чесної праці, мирного обміну або вільного дарування.

Добровільне співробітництво відіграє в кібер-лібертаріанстві виняткову роль і розглядається як єдина альтернатива будь-якій формі примусу. Тому ми стверджуємо, що всяка добровільна, мирна і чесна діяльність має бути вільна від хоч би якого державного втручання. Будь-які політичні, економічні та соціальні проблеми лібертаріанці трактують з позицій індивідуального пріоритету: люди мають право розв'язувати свої власні проблеми так, як вони хочуть самі, відповідно до власних цінностей.

Постулати кібер-лібертаріанства так пройняті абстрактним гуманізмом, що їх можна було б сміливо вкласти у уста самого Спасителя. Проте кібер-лібертаріанська ідеологія — це аж ніяк не нова версія християнства, яке завжди передбачає «за умовчанням» імператив віддаки. В лібертаріанстві віддаки немає і бути не може, бо все робить вільний індивідуум тільки добровільно.

Отже, постулати кібер-лібертаріанства надзвичайно прості: індивідуальна свобода та добровільне співробітництво. Всі інші проблеми, з якими зіштовхується людство, — уряд і примус, армія і поліція, соціальні програми і податки, освіта і релігія, а також ставлення до етнічних і сексуальних меншин та фемінізму — усе треба вирішувати з огляду винятково на ці позиції.

Однак простота і очевидна гуманістична спрямованість лібертаріанства напроуд не стикуються з надзвичайно повільним сприйняттям цих ідей широкими народними масами. Наприклад, навіть у самій колісці «вільного ринку» — США, де така популярна приказка про те, що на ринку немає жертв, а тільки добровольці, ця ідеологія дістала масову підтримку лише тепер. То в чому парадокс?

Удаваний парадокс внутрішнього несприйняття лібертаріанства масами пояснюється запереченням профанованого гуманізму і детальним розумінням природи людської агресивності, розкритої етологією — новітнім науковим напрямом лауреата Нобелівської премії Конрада Лоренца.

Агресивність будь-якого індивіду пояснюється його біологією, що потребує від нього боротися за місце і власну територію в ієрархії зграї. Ось чому для широких народних мас розумні гуманістичні міркування лібертаріанства — спонуки значно слабкіші, аніж стихійна первісна сила інстинктивної агресії. Чи варто дивуватися, що сьогодні кібер-лібертаріанство найпоширеніше в інтелектуальному середовищі професіоналів, творців і будівничих.

Але людина продовжує ментально еволюціонувати, перетворюючись з людини «матеріальної» на людину «духовну». Історія переконливо доводить, що більша частина населення, котра домоглася високого рівня добробуту, хорошої освіти і «місця під сонцем», зосереджується на власному духовному та інтелектуальному зростанні.

Ім протистойть переважна частина населення, зосереджена на питаннях виживання, для якого матеріальні стимули у сто разів перевищують ілюзорні для них цінності інтелектуалів. Зростання популярності лібертаріанства — наслідок зростання добробуту.

Проте в суспільствах з високим інтелектуальним рівнем розвитку і професіоналізму, до яких належить Україна, справедливе й протилежне твердження — лібертаріанство може стимулювати інтелектуальний розвиток покоління і зростання добробуту нації.

«Нове Суспільство» на політичному ландшафті України

Сьогодні для України становлять небезпеку не так традиційні проблеми, як небезпека люмпенізації суспільства і перетворення

технологічного утримання на соціальний інстинкт, що цілком зруйнує надії на соціокультурну трансформацію і може створити умови для деідеологізованого тероризму. Хоч би як парадоксально лунало це твердження, але криміналізація суспільства та виникнення олігархій — це природний прояв творчої активності певних соціальних груп, які отримали свободу на перехідному періоді руйнації державно-ідеологічної піраміди. Здавалося б, усі сили попереднього тоталітарного суспільства було кинуто на придушення індивідуальної свободи, але багатоманітність результатів творчості у формі приватної власності незруйнована, тому завжди існуватимуть соціальні та політичні рухи, орієнтовані на її захист. Кримінальні авторитети та олігархи, які старіють, так само, як уже постаріли колись рабовласники, феодалі, аристократи і комуністи, захоцють продовжити в дітях те, чого вони не домоглися в своєму житті. Тож і криміналітет, і олігархія в глобальному плані не страшні — рано чи пізно вони цивілізуються і відійдуть у минуле.

Найстрашніша і найреальніша загроза для всіх без винятку — те, що діти всіх верств населення стануть рабами нового світового порядку, в якому Україні не буде місця.

Звісно, кіберпростір через свої властивості інтерактивності сприяє розкріпаченню людини, посилюючи її відчуття свободи, зокрема і свободи вибору, проте цим благом треба вміти користуватися, бо потенційні можливості народу аж ніяк не означають їх автоматичної актуалізації, а отже ніхто не застрахований від соціальної апатії.

Етологія доводить, що антагонізм вічний, просто він набуває нових форм. Ми це спостерігаємо в реліктах відносин старих класів і відповідних їм різних формах «сучасних», але старих за духом партій. Через неоднорідність суспільства в ньому ще довго співіснуватимуть субкультури з комуністичною, феодальною і навіть рабовласницькою ментальністю, бо, як справедливо стверджував один із великих фараонів, раб мріє не про волю, а про власних рабів.

Але час пішов уперед і нам настала пора побачити не тільки нові класи, а й критично подивитися на нові форми відносин між ними. Звичайно, кібер-лібертаріанство абсолютно не свободу, проте слід усвідомлювати, що історичний шлях розвитку українського народу створював для багатьох видів «свободи» моральні табу, а деякі з них переслідувалися не тільки мораллю, а також релігією і законом.

Ось чому рух «Нове Суспільство», залишаючись кібер-лібертаріанським за духом, не поділяє думки класичного лібертаріанства щодо апріорного поширення постулатів індивідуальної свободи на багато які соціальні феномени і залишає за собою право дискутувати їх доцільність в історичному контексті розвитку досвіду національної моралі та її дрейфу під тиском ефектів кіберпростору.

Рух «Нове Суспільство» не поділяє думки про наднаціональність кіберпростору та зникнення поняття суверенітету. Пишномовні висловлювання інтелектуального міщанства не є серйозними аргументами, а практика кіберпростору не демонструє ознак насання Царства Божого.

Хоч би як розвивався соціальний прогрес, доти, доки живе людство і доки існуватимуть держави, житиме й експлуатація однієї людини іншою людиною, а однієї держави — іншою державою. Зміниться лише ідеологічна «обгортка» цього феномену, з допомогою якого експлуатація просто набуватиме привабливіших форм. Як сильна держава Україна не потрібна нікому, крім українського народу.

У зв'язку з цим рух «Нове Суспільство» готове до співпраці з усіма партіями, що поділяють наші основні ідеологічні постулати.

Рух «Нове Суспільство» усвідомлює, що навіть у разі незбігання поглядів, певні приватні політичні чи економічні рішення опонентів можуть прямо чи опосередковано сприяти соціокультурній трансформації, що є однією з основних цілей руху, отож ми активно й рішуче їх підтримуватимемо.

У нашій народі для нас немає і не може бути непримиренних ідеологічних ворогів, є тільки співвітчизники, які потребують нашої інтелектуальної і моральної допомоги.

Наша опора — інтелігенція, професіонали, люди мистецтва, менеджмент і державні чиновники, ділові кола, а також фермери, котрі мріють, щоб їхні діти стали вільними творчими особистостями.

Ось чому наша опора і надія — це молодь, частина суспільства, яка найбільше потребує інтелектуальної підтримки.

Рух «Нове Суспільство» вважає, що час відмовитися від пошуку відповіді на деструктивне запитання «Хто винен?» і розпочати конструктивний розгляд питання «Що робити?», використовуючи для цього ідею соціокультурної трансформації українського суспільства.

Олександр ЧУБАТЕНКО,
народний депутат України,
голова депутатського об'єднання
«Нове Суспільство».

Двері відчинені?

На вчорашньому брифінгу в МЗС начальник управління Європейського союзу цього відомства Віктор Маштабей висловив оптимістичне ставлення до процесів інтеграції України в ЄС. На традиційне запитання, коли ми здобудемо хоча б асоційоване членство, він дипломатично відповів: «Тільки-но будемо готові».

Однією з необхідних умов вступу до ЄС є адаптація законодавства, яка вимагає активної співпраці усіх гілок

влади. На запитання журналістів про те, як позначилися на ставленні ЄС до України останні політичні події (зокрема, відставка Прем'єр-міністра Віктора Ющенка), він відповів: «Вони були сприйняті з розумінням. Процес відбувся в демократичних рамках». А отже, європейські двері для нас відчинені.

Віктор Маштабей нагадав, що в березні Європарламент у своїй резолюції констатував відсутність причин неприйняття України в ЄС у майбутньому.

Поляки готові стати під американську парасольку

Глава міноборони Польщі Броніслав Коморовський в інтерв'ю газеті «Річ Посполита» підтвердив намір польського керівництва розмістити на території своєї країни елементи нової американської протиракетної системи, повідомляє РІА «Новости». Напередодні з цього приводу висловився начальник генштабу польського війська генерал Чеслав Пентас, котрий заявив про готовність Польщі взяти участь у створенні

американської системи ПРО. Він зазначив, що «Польща могла б розглянути можливість розміщення на своїй території антибалістичних ракет».

Коморовський також заявив, що слова Пентаса цілкомитно збігаються з позицією керівництва країни. «Важко уявити, — зазначив він, — щоб у Польщі, яка є фланговою країною НАТО, не було розміщено елементи майбутньої оборонної системи».

Смаки прем'єра вражають

Від Елвіса Преслі до Ріхарда Вагнера — такі музичні вподобання нового японського прем'єр-міністра Дзюнітіро Коїдзумі. Він відомий своєю екстравагантністю і користується нині в Японії неабиякою популярністю, повідомляє ІТАР-ТАКС.

Питання про його музичні пристрасті несподівано стало предметом обговорення у бюджетній комісії нижньої палати парламенту, яка вирішила на

хвилюк відволіктися від звичної важкої тематики. Відповідаючи на запитання допитливих депутатів, прем'єр зізнався, що з дитинства любить рок-н-рол Елвіса Преслі, слухає сентиментальні японські романси і навіть одну з відомих у Японії груп, що грає в стилі «важкого металу».

Вражаючи депутатів багатогранністю своїх смаків, Коїдзумі повідомив також, що регулярно відвідує оперу, а вдома із задоволенням слухає записи класичної музики, насамперед — Ріхарда Вагнера. Новий японський прем'єр відомий також як знавець виноградних вин і широкими знайомствами в японських аристократичних колах.

Офіційно

Оздоровлення дітей ніхто не відміняв

У зв'язку з поширенням у пресі інформації про намір кубинського уряду припинити програму оздоровлення чорнобильських дітей до редакції «ГУ» надійшла офіційна заява посла Республіки Куба Хосе Пераси Чапо. У ній категорично заперечується можливість припинення програми кубинською стороною. У заяві також підтверджено готовність Куби виконувати цю програму «доти, доки Україна буде її потребувати, а українська влада — її продовжувати».

Окремо підкреслюється, що Куба несе всі витрати, пов'язані з перебуванням дітей і їхніх супровідників на острові, включаючи лікування, а українська сторона згідно з домовленістю має покрити транспортні витрати.

«Апостол правди і любові»

У Львівському музеї історії релігії закінчується XI Міжнародна наукова конференція «Історія релігій в Україні», приурочена до візиту Папи Римського Івана Павла II до нашої країни. В конференції взяли участь понад 50 учених-релігієзнавців з України, Німеччини, Канади, Росії. Ролі церкви у сучасному розвитку держави була присвячена доповідь президента Української асоціації релігієзнавців, заступника директора Інституту філософії НАН України Анатолія Колодного. В музеї також відкрито фотовиставку «Апостол правди і любові», присвячену діяльності Папи Римського протягом останніх 20 років. Фотознімки зафіксували подорожі понтифіка до різних країн світу, його зустрічі з видатними людьми.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Львів.

Президент Мексики Вісенте Фокс користується популярністю у співгромадян. Нещодавно він запровадив досі безпрецедентну систему щоквартального звіту глави держави про свою роботу. «Авторитаризм та зарозумілість інституту президентства в керівництві державою і у взаємодії з різноманітними політичними силами та громадянським суспільством залишилися позаду, в минулому», — заявив Фокс. Гарний досвід для України?

Фото АП.

Зброя у бюстгальтері

Незвичну модель бюстгальтера запропонувала своїм співвітчизницям консультант з питань забезпечення безпеки із Беверлі-Гіллз (штат Каліфорнія) Пексон Куїглі. Їй удалося поєднати, здавалося б, несумісне — предмет спідньої білизни з кобурою. Свою новинку Куїглі назвала «СуперБра» і має намір продавати її за ціною 30 доларів. У «СуперБра» затишно розміщується — у пластиковій кобурі під рукою — невеличкий короткоствольний револьвер 38-го калібру. В кишені з другого боку можна також носити балончик зі слезоточивим газом. Передбачаються два різновиди — залежно від розміщення кобури, щоб ними могли користуватися й лівші. Куїглі, по послуги до якої з 1990 року звернулися понад сім тисяч американок, у тому числі відома кіноактриса Джина Девіс, переконана, що «СуперБра» матиме великий попит.

Уперед, на Марс!

Людина зможе висадитися на Марсі уже через 20 років, заявив директор НАСА Деніел Голдін. «Ми надто довго затрималися на навколосезній орбіті і тепер маємо намір рухатися далі», — зазначив він, виступаючи в Університеті Джорджа Вашингтона. Там відбувся симпозиум, присвячений 40-річчю польоту в космос першого американського астронавта — Алана Шепарда. «Наша цивілізація не приречена на те, щоб жити лише на одній планеті, — сказав голова НАСА. — Ше за життя нинішнього покоління люди можуть побувати на інших планетах та інших космічних ті-

лах нашої Сонячної системи, а також побудувати роботи, які полетять до інших зірок. Услід за ними вирушать і люди».

Розповідаючи про масштабну програму дослідження Марса на найближчі десять років, директор НАСА повідомив, що в 2005 році на його орбіту передбачають вивести апарат, обладнаний фото- і телекамерами з високою роздільною здатністю — до 30 см. «Ми отримаємо знімки, що дадуть змогу підшукати придатні для посадки майданчики не лише для роботів, а й для астронавтів», — наголосив Голдін.

Хроніка. Факти. Події

■ Київ

За співробітництво

(Початок на 1-й стор.).

Учора після прибуття в аеропорт «Бориспіль» Володимир Воронін заявив журналістам: «Я сповнений оптимізму працювати конструктивно в ці два дні мого візиту в Україну». Президент Молдови повідомив, що вже підготовлено пакет двосторонніх проектів і угод у сфері політики, економіки та соціальної. А напередодні приїзду в Україну Володимир Воронін в інтерв'ю «Інтерфаксу» сказав, що «головна мета візиту до Києва впливає із стратегії розвитку Молдови». «Відразу після обрання на пост президента я оголосив, що першочерговими будуть візити до стратегічного союзника і партнера Молдови — Росії, а також до сусідів — в Україну та Румунію», — нагадав В. Воронін і додав: «Я вже був у Москві та Бухаресті, тому вважав за потрібне поїхати й до Києва».

■ Вашингтон

Губернатори народжують між ділом

Губернатор штату Массачусетс Джейн Сміт поставила відразу кілька рекордів. Крім того, що вона жінка, вона й наймолодший губернатор штату в США — їй 36 років. Мало того — кілька днів тому вона народила. Причому відразу двох дівчаток, яких назвали Сара і Лорен. А від сьогодні, попри тяжкі пологи, вона почала керувати — правда, поки що тільки телефоном із лікарні.

■ Делі

Мауглі повертається

В Індії величезний ажіотаж викликала поява людини, яку 11 років вважали мертвою. Насправді 23-річний Судам Прадхам провів увесь цей час у джунглях. Його батько впізнав «дику людину», котру спіймали в лісі. Судам упізнає всіх членів своєї родини, але не може розмовляти з ними, бо забув мову.

■ Бухарест

Король на півставки

Колишній румунський монарх Міхай I отримуватиме щомісячно кошти в розмірі 50% від зарплати діючого глави держави, йому надається охорона, особистий автомобіль і представницькі приміщення. Відповідний законопроект про права вищих посадових осіб держави ухвалено верхньою палатою парламенту Румунії.

■ Москва

Ювілей справжньої людини

Легендарному льотчикові Герою Радянського Союзу Олексію Маресьєву виповнилося 85 років. З ювілеєм його привітав президент Росії Володимир Путін. Вечір, присвячений ювілярові, відбувся в театрі Російської армії.

■ Женева

Мілошевич поїде до Гааги?

Екс-президента СРЮ Слободана Мілошевича, можливо, вже наприкінці червня буде видано Міжнародному трибуналу із злочинів у колишній Югославії. Як заявила в Женеві головний обвинувач трибуналу Карла дель Понте, це дав зрозуміти в розмові з нею Воїслав Коштуница. Щоправда, він зазначив, що видача Мілошевича стане можливою лише після того, як парламент Югославії створить для цього необхідні юридичні умови.

■ Ленськ

Сибірська Атлантида

За даними МНС Росії, рівень води в Лені в районі міста становить уже 20,13 м. Ленськ затоплено практично повністю, місцями глибина сягає 6 метрів. З міста вже евакуйовано загалом 20 тис. осіб. Рятувальні роботи тривають.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформагентств.
Фото АП.

Буде «Термінатор-3»

Легендарний актор Арнольд Шварценеггер підписав контракт на участь у гостросюжетному фільмі «Термінатор-3». Однак при цьому він наполіг, щоб із сценарію було вилучено епізод падіння пасажирського літака на центр Лос-Анджелеса. Річ у тому, що не так давно Шварценеггер, дві останні стрічки якого принесли значне розчарування, заявив, що віднині він зніматиметься лише у «високоінтелектуальних» фільмах. Але відмовитися від ролі в продовженні «Термінатора» було вище навіть його власних сил — як повідомляють, 53-річний актор отримає гонорар в розмірі 20 млн. доларів плюс відсотки з показу фільму.

Інститут президентства. Повчімося у Мексики?

А в нас — самогонний потоп

За листом читача

(Початок на 1-й стор.).

...Якось восени мені кілька днів довелося провести в рідному селі. Якщо тоді, коли ще ходив тут до школи, на нашій Глинній був лише один безнадійний алкоголік, то нині не знайти жодного непитушого. І п'ють, ясна річ, його, самогон. У кожного своя «явка»: бабуся, котра жене і відпускає будь-якої пори доби. Це вже «бізнес» тих, хто лише таким чином і зводить кінці з кінцями. Хоча забезпечує кінець іншим.

— А що мені, Миколайовичу, накажеш робити? — виправдовувалася під час зустрічі бабуся Галя, про яку я колись писав, бо знав її дуже сумлінною трудівницею у колгоспі. — Дали б пенсію людську, чи я цей самогон варила б? Та хай він шезне! Хіба що не бита, а клята по зав'язку жінками тих чоловіків, які п'ють не просихаючи. Самий соромно по селу ходити — гірше, ніж безсоромним алкоголікам...

Мені знадобилося полагодити сидіння в автомобілі. Однокласник, що працює в мехмайстерні, запропив до себе. Сказав, що «зробимо без проблем».

— Але прийждай зранку, — попередив, — поки мої хлопці будуть тверезі. І грошей не бери, прихопи краше пляшку...

Я прийшов о сьомій годині двадцять хвилин ранку. Очевидно, за сільськими мірками — запізнився. Бо двох токарів і кількох їхніх клієнтів побачив уже такими п'яними, що й на ногах не стояли. І про яких знайомих потім не запитував матір, як вони сьогодні живуть-поживають, чув у відповідь: п'ють, мов показилися. Мруть, вішаються в гарячці, а їм усе мало. Такого, сказала мама, ще не було ніколи. Кажуть, що п'ють від горя. Але горя тільки більше!

А взимку з мого Покровського прийшла страшна звістка: сусідський Іван убив подружжя пенсіонерів. Грюкав у двері серед ночі: «Налийте!» Йому не відчинили. Скінчився у нас, сказали, самогон, завтра виженемо свіжого, тоді й приходить. Іван не став чекати: виламав двері і, коли бабуся та дідусь почали боронити від нього брагу, схопив кочергу... Під враженням цієї звістки я зателефонував знайомому в облпрокуратуру, щоб підказав, хто може розповісти, як в області борються із самогонварінням?

— О, та нині не 85-й рік, — розсміявся він. — Тоді і я вигорнув би тобі на стіл скільки завгодно справ. А

сьогодні жодної не пригадаю. Сьогодні їх немає. Втім, це клопіт суто міліцейський. Зателефонуй в УМВС, може, допоможуть...

У міліції запропонували лише щоденні зведення кримінальної хроніки. У Солонянському районі онук убив рідного діда, бо той сховав від нього самогон. У сусідньому Томаківському районі син не пожалів матері, яка зі своєї пенсії нічого не виділила йому на «виливон». У Криничанському районі брат брата порішив, коли п'яними зчинили сварку. Тут же Михайло Ч., розпивши зі знайомою Світланою З. кілька пляшок оковитої, двома ударами ножа влучив подрузі у самісіньке серце. Ще одна трагедія сталася у селі Єлизаветівка Апостолівського району: 32-річний Олександр С. «у стані алкогольного сп'яніння» заперечався з дружиною, але «під гарячу руку» йому чомусь потрапила... семимісячна донечка Аня. Як з'ясував судмедексперт, дівчинка померла від «перелому кісток стегон, ніг і черепно-мозкової травми».

Продовжувати? У Ковпаківці Магдалинівського району двоє приятелів-Володимирів мали радість від зустрічі після тривалої розлуки. Чим відзначити таке «побачення»? Ясна річ — самогоном. Але тепер хлопці вже ніколи не зустрінуться. Один Володимир помер — «від численних переломів ребер і розривів легень», а на другого чекає суд. Майже за аналогічною схемою загинув і 20-літній Олексій Б. із села Губиниха Новомосковського району. До нього з міста завітав гість — колишній однокласник Сергій Г. А в Губинісі, де цукрозавод, а відтак скільки завгодно солодкої патоки, із самогоном жодних проблем...

Одне слово: українське село, споконвічний гарант збереження і відтворення совісті, інтелекту, здоров'я та генфонду нації, сьогодні спивається і вироджується.

Ще раніше я знав: школи в сільських глибинках області цього року почнуть закривати. Якщо на території сільради восени буде четверо першокласників, то хто триматиме тут учителів? Або коли на весь район перших набирається два-три класи? Та шойно дізнався і таке: спеціалізовані дитбудинки-інтернати для дітей з істотними вродженими відхиленнями, включаючи розумові, вже сьогодні переповнені. Їх мережу навіть розширюють. Тільки так званих притулків для безбаченків в області останнім часом відкрито більше десяти.

Отож, якщо не схаменемося, на нас чекає дуже гірке похмілля — уже найближчими роками втратимо самі себе як народ. І тому, як писав Іван Драч, «крапка в баладі моєї — сльоза».

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровська область.

Мал. Володимира ВАСЬКОВЦЕВА.

Зарплата — найкраща агітація

Регіон

У 1990 році завідувача лабораторії дослідної станції «Маяк» Олександра Гомоляка за участь в організації мітингу на станції Крути скоротили, а на сільському сході навіть лунали вигукки виселити його з села як «бандерівця і рухівця». Через десять років крутяни вирішили довірити всі свої 848 земельних паїв... йому, тепер уже голові Ніжинської міськрайонної організації Українського народного руху.

Сільськогосподарський науково-виробничий кооператив «Крути» утворено торік на базі дослідного господарства імені Котовського, яке увійшло минулої зими 720-тисячним боргом перед селянами, енергетиками, Пенсійним фондом. Кількарічне безгрошів'я, занепад тваринництва, невиорані площі змусили жителів Крут серйозно переосмислити свої погляди, оцінки. Прагматична програма О. Гомоляка, який завдяки політичним пристрастям 1990 року став приватним підприємцем і поставив за мету насамперед дати землякам можливість чесно заробити, перемогла.

— Вирішив довести собі й людям, — розповідає він, — що село може рентабельно працювати, давати прибутки. Хоч як нам було важко, адже починали не з нуля, а з великого фінансового мінуса, та все ж, як на мене, досягли перелому в роботі. Торік ми отримали 40 тисяч гривень прибутку. Це нібито мало. Але я пишаюся ним. За 2000 рік заплатили всі податки, вперше з 1996 року люди отримали зарплату. В середньому щомісяця на працюючого вийшло по 125 гривень. Ліквідували заборгованість із зарплати і за 1996 рік.

Нововведення голови кооперативу сподобалися більшості. Скажімо, надій молока на фермі за нового керівництва підскочив через тиждень у три рази. Просто О. Гомоляк, аби припинилися крадіжки продукції, дозволив 25 відсотків надоеного забирати колек-

тиву ферми як плату за роботу. Через деякий час тваринники самі скоротили п'яниц, недбалців, бо стало невігдно з ними ділитися заробленим. Оскільки у Крутах заготовили більше кормів, ніж треба, то у сусідньому сільгоспідприємстві взяли на дорожчання голодних телят. Більшу частину з 780 тонн вирощеного зерна розподілили між працюючими. Щодня й пілорама стала давати у касу кооперативу за виконані замовлення 150—200 гривень.

Великі надії покладають у селі на цей рік. Кооператив «Крути» посіяв озимину на 532 гектарах. Мають тут і 100-гектарний маторчик овочевих культур — він дав насіння редису, буряків, моркви. При сільгоспідприємстві почала діяти наукова лабораторія, яка займатиметься контролем за прогресивними технологіями вирощування насіння, пропонуватиме нові його сорти для впровадження. Думають тут всерйоз і над переробкою зерна, рапсу. Збільшать і поголів'я худоби.

— Чи не зросте після цих змін кількість прихильників УНР у Крутах? — запитує Олександра Гомоляка.

— У сільському осередку нині 17 членів, — каже він. — Але я не поставив собі за мету всіх селян зробити партійцями. Жодною агітацією в цьому плані не займаюся. Як керівник маю цього року організувати людей так, аби вони мали вдвічі більшу зарплату. Це буде найкраща агітація за нашу партію.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Як добудувати старе, коли ти — не з «нових»?

На східній околиці Каховки стоїть п'ятиповерхова цегляна «коробка». Немов докоряючи, дивляться на світ порожні віконні отвори. Довгобуд справив десятиріччя. Ще в квітні 1990 року житлово-будівельний кооператив «Каховський-5» уклав угоду з управлінням капітального будівництва Херсонської облдержадміністрації про спорудження 70-квартирного будинку. Планували його здати на кінець 1990-го. Проте віз і нині там, лише дах «поїхав» — тріснула шиферна покрівля, розбирають внутрішні перегородки, заповзятливими господарями знято залізні двері та віконні ґрати...

Історія цього будівництва — драматична епопея сучасності. Ставки було зроблено ще тоді, коли державі довіряли, а гра пішла вже за правилами ринково-інфляційними, за мить перетворивши «дещо» в «ніщо». Кажуть, не доведи жити в часи перемін. Додамо: і будувати, якщо, звичайно, ви не з «нових». А які вони «нові», пайовики ЖБК — вчителі, лікарі, робітники? Пайовий внесок — 268 тисяч карбованців, 30 відсотків кошторису члени кооперативу перерахували вже в травні 1990 року, проте УКБ заплатило підряднику лише в лютому 92-го, коли інфляційний процес вже почався. Тож пайовикам довелося зробити доплату в зв'язку з подорожчанням будівництва. Відтоді усі додаткові витрати, пов'язані із зростанням цін, робилися винятково за їхній рахунок.

Але чому так затримали термін початку будівельних робіт? У 1998 році тодішнє керівництво області назвало причину: завищений обсяг плану будівництва підрядної організації, невчасне винесення інженерних мереж та відрив будівельників і техніки 1991 року на будівництво до Житомирської області у зв'язку з аварією

на ЧАЕС. Через ці суб'єктивно-об'єктивні обставини 1991 року роботи було виконано на ... 4 відсотки. Логічно припустити, що гроші каховських пайовиків у той час пішли на інші об'єкти. Утім, перевірка 1996 року Генпрокуратурою фактів нецільового використання коштів ЖБК не виявила. Тоді само Генпрокуратура зробила висновок, що «УКБ Херсонської облдержадміністрації не належним чином виконувало умови договору. Цю відповідальність, безперечно, має нести УКБ облдержадміністрації». Керівництву області тоді було внесено подання про усунення порушень чинного законодавства.

У 1993 році начальник ПМК-158 зазначив: «За наявності джерела фінансування цей обсяг робіт може бути виконаний за 8 місяців». Проте область, вперені пайовики, не спромоглися посприяти в отриманні кредиту на завершення будівництва. І лише 1998 року виділила 80 тисяч гривень — краплю в морі. «Щиро, сердечно і сльозно просимо допомогти нам повірити, що в нашій державі жива ще правда для простого люду. І допомогти нам добудувати наш любий

і так давно очікуваний будинок...» Це лише одне з численних звернень каховчан до всіх державних інстанцій, у тім числі й до Президента. У 1997 році вони трохи піднялися духом, коли будмайданчик відвідала київська комісія. Після її від'їзду добудували «коробку», накрили дах, поставили металеві двері в під'їздах та ґрати на вікнах. Та й усе. Якийсь час ПМК тримала на об'єкті охорону, але згодом зняла її, навіть не попередивши правління ЖБК.

І у беззахисної споруди почали знімати двері, ґрати, шифер, а нині — розбирають стіни й перестінки. 1999 року будинок підтоплювала вода з колодязя на території будівництва. Споруда зазнала деформації, було зім'ято цегляну кладку, пошкоджено покрівлю.

За планом забудови Каховки, завершити будинок передбачено 2003 року. Та поки що ні обласним, ні міським бюджетом фінансування не передбачено. А чи можна взагалі добудовувати споруду, що зазнала деформації, але за висновком міської комісії «не є аварійною»?

Настало третє тисячоліття. Сімдесят каховських родин не мають ні житла, ні грошей, ні навіть обіцянок. У всіх листах вони представляються: «Ми, майбутні мешканці будинку по вулиці Мелітопольській...» І перераховують «весь списочний склад». Список уже скоротився — троє пішли з життя. Коли ж скінчаться роки болісного чекання?..

Алла БРУСИЛОВА.

Анафемування Мазепи 2001 року?

Час від часу в тому чи тому місті вандали-сатаністи лютують на могилах, руйнуючи пам'ятники, хрести, огорожі. У тому черпають насолоду насилля, утверджуються в злі. Осквернители діють підступно — померла людина не може встати за могили і захистити свою честь, останнє пристановище.

Збагнути вандалів-сатаністів важко, але можна. А як зрозуміти поважне видання, яке діє у такий само спосіб, замінивши лише лом на перо? У газеті «Факти и коментарии» від 6 лютого цього року з'явилося інтерв'ю Е. Коснічук, Ф. Цельмера «За каждое свидание с Мотрей Кочубей гетман Мазепа давал ей по 10 тысяч червонных золотых», а 7 квітня матеріал Е. Коснічук «Гетман Иван Мазепа умер в Киеве под чужим именем? Эту сенсационную весть принес в редакцию... его «вероятный потомок», у яких українського гетьмана-державника представлено як підступного зрадника-обманщика всіх і вся з дитячих років, інтригана, людину без совісті і моралі. Все це подано на двох сторінках під соусом знайдення «ключа к тайне Ивана Мазепы» спочатку «обыкновенным школьным учителем истории» Сергієм Дьоміним, а потім Іваном Федосійовичем Мазепою, «вероятным потомком».

Шукачі «правды» про гетьмана з допомогою «Фактов» оприлюднили читачам стільки нового викривального компромату про Мазепу, що перевершили, здається, всіх фальсифікаторів біографії гетьмана, разом узятих. Власник однієї-єдиної папки з розшуковими документами С. Дьомін, схоже, якимось чином побував у XVII столітті у дні, коли мати колисала І. Мазепу у колисці, і вже тоді він, підступний син, не міг дивитися в її очі, бо мав «бесовские мысли»!

«Історик» практично через кожен абзац цитує його думки. Наприклад: «Я для нее (матері.— Авт.) ни лях, ни казак, а выродок»,— считал Иван». С. Дьомін не уточнює, з якого джерела (невідомого всім маститим історикам!) чи сновидіння він це запозичив. Але звучить ефектно! Далі більше. Мазепину матір, яка, за версією дослідника-«правдиста» не любила сина, він змальовує «похожей на хищную птицу», «которую в Диканьке многие называли ведьмой». Проте це ще квіточки. З'ясовується, «Мария-Магдалина его (Мазепу.— Авт.) под конец жизни прокляла: чтобы шведов привести на Украину!..» Чи відомо авторам цього спільного опусу, що ігуменія Києво-Печерського Вознесенського і Глухівського жіночих монастирів Марія-Магдалина померла наприкінці 1707 року? Шведи, як відомо, з'явилися на теренах Гетьманщини у жовтні 1708 року. Як же вона, живучи зі своїм сином у злагоді, любові (за спільні кошти будували у Глухові та Києві церкви!), могла його проклясти після своєї смерті? Гетьман у вересні—листопаді 1707 року перебував у Києві. Канцлеру Г. Головкіну він повідомляв 2 листопада про причини затримки: «Госпожа matka моя вельми болезнует и до кончины жития своего приближается». З відомого листа П. Орлика С. Яворському дізнаємося, що Марія-Магдалина була втаємничена у плани сина. Саме їй він передав для зберігання пропозиції польського короля Станіслава Лещинського про співпрацю. І. Мазепа розповідав П. Орлику, що таємне звернення з Польщі його мати «удержала у себе, и перед кончиною своею вручила внучці своей, а моей племяннице панні Маріанні, и велела ей отдать мні по смерти своей и тоє сказать, что она, госпожа matka, просила одноєй по Бозі живучой черниці о молитвы до Господа Бога, дабы он сам управил тоє діло».

С. Дьомін «відкопав» нове й в особистому житті гетьмана. До його коханок він з легкої руки заохочує польську княгиню Ганну Дольську (через неї гетьман вів переговори з С. Лещинським.— Авт.). Історія з нею, як оповідає шукач «правды», «явственно подтверждает: он искал в любви замужних женщин опеки и понимания, которых не встретил у своей матери». «А вот о связи со вдовой Фридрикевич было известно только Дольской,— далі зазначає дослідник,— но она не ревновала». З цієї невинної зауваги стає зрозуміло, що першовідкривач С. Дьомін не прочитав жодної монографії про Мазепу. Адже якщо він це зробив, то дізнався б, що Ганна Фридрикевич була дружиною гетьмана. Вона померла у 1702 році. Авторі опусу не ознайомилися навіть з листами Мазепи до Мотрі Кочубей, бо оцінили кожне їхнє побачення в 10 тисяч червоних золотих (он, мовляв, як витрачав гроші гетьман-ловелас). Насправді відвещь, одержавши відповідь на своє почуття, подарував обраниці перстень, обручку і книжечку. В. Кочубей, надіславши царю разом з доносом на Мазепу листи останнього до Мотрі, додав до них невеличкий коментар, що в грудні 1704 року гетьман, «поворачаючись з Бахмача, прислав того ж Демянка, приказавши наговорювати Мотрону, же пан 10000 червонных обіцует дати», аби та вийшла на побачення. Отже, ще не дав, а тільки обіцяв! Чи могло таке бути? Дочка Кочубея прагнула втекти від батьків до гетьмана. Він же їй, як дізнаємося з його листа, заборонив це робити: «Уваж сама, що б з того виросло. Першая, що б твої родичі по всім світі розголосили: же взяв у нас дочку у ночі гвалтом і держить у себе місто подложниці. Другая причина, же державши Вашу Милість у себе, я бим не могл жадною мірою витримати, да і Ваша Милість также: мусілибисьмо із собою жити так, як малженство каже, а потом прийшло би неблагоословеніє од Церкви і клятва, жеби нам з собою не жити. Гді ж би я на той час поділ. І мні б же чрез тее Вашу Милість жаль, щоб есь на потом на мене не плакала». Через цю зважену позицію Мазепи, який в очікуванні церковного благословіння-дозволу на шлюб з хрещеницею не бажав форсувати події, знервована, розчаровано-ображена Мотря не бажала з ним зустрічатися. Можливо, втративши всяку надію, гетьман справді пропонував їй за останнє побачення величезну на той час суму... Але як про те дізнався В. Кочубей? Йому про це відразу розповіла дочка, яка зненавиділа батьків за те, що вони стали на перешкоді її шлюбу з гетьманом? Чи вірний слуга Мазепи? І перше, і друге малоймовірне. Ті 10000 червонців — скоріше за все зла підозра-фантазія донощика, який ра-

зом з дружиною, викравши в дочки листи, використав їх через три роки як компромат на гетьмана.

«Вероятный потомок» теж, як то кажуть, чув дзвін, та не знає, де він. Другий шукач сенсаційно-розвінчувальної «правды» відразу повідомляє, що його батько і дід, народившись за 15 кілометрів від Батурина в колишньому мазепинському володінні, вважали себе прямими нащадками Мазепи. «Основания? — інтригує автор сенсації.— До отмены крепостного права крестьяне не имели возможности, что называется, менять географию. А с 1861 года ни один мой предок мазепинских владений не покидал. Уж слишком много получается совпадений! Утверждение же о том, что у Ивана Степановича не было детей, изначально было сомнительным... и, как свидетельствовали земляки-современники, где-то остался сын, которого Мазепа не любил...» Відразу розчаруємо Івана Федосійовича Мазепу. Як повідомляє синодик Крупицького Батуринського монастиря, дочка гетьмана Варвара та його синок Іван померли у ранньому віці. Мазепа виховав сина дружини від першого шлюбу Криштофа Фридрикевича. Останній у 1699 році як седнівський сотник отримав на ранг двори та ґрунти. Є свідчення від 1729 року старожилів про те, що гетьман «отдал... своему пасынку Криштофу Фридрикевичу» Смяч та Конотоп. Седнівський сотник або загинув, або помер у поході 1702 року. Більше дітей у родині Мазеп не було! Племінники, інші родичі, як то кажуть, засвітилися на тих чи тих урядах Гетьманщини. Ті з них, хто залишився вдома після поразки 1709 року, були репресовані. Є документи про заслання їх до Москви, Сибіру. Цієї долі зазнала навіть дочка В. Кочубея Ганна, яка вийшла заміж за небожа гетьмана Івана Обидовського (номер у 1701 році під час походу в Прибалтику). Вона тривалий час була під арештом, у неї та її двох діток відібрали землю.

Шукаючи свій зв'язок з Мазепою (що непогано!), чернігівець заради істини хоча б засумнівався у тих фальсифікаціях, міфах, які супроводжують гетьмана з благословення Петра І ось уже майже 300 років. На жаль, сприйнявши надруковані папюжниками незалежності України акції мазепинців 1708 року за чисту монету, Іван Федосійович додає до написаного і свій «вклад». «В Москву и Киев шли доклады,—розповідає він Е. Коснічук,— что Мазепа продает басурманам не только себренные оклады с икон из православных храмов, но и православных людей с Подолыи и Волыни... Разве можно о таких делах сегодня молчать? Их надо либо обоснованно опровергнуть, либо найти содеянному мотивы. Возможно, Мазепа хотел помочь людям выжить? Ведь в 1690 году в Украине был мор: из-за нашествия саранчи скот поедал дохлых кузнециков, а мясо пахло так, что есть его было невозможно... Нужны были деньги, так, может, потому Мазепа шел на такие прегрешения?..» Цей «невинний» новостворений наклеп на гетьмана спростовує документ 1690 року. Згідно з ним із Києва в Москву надіслано не «доклады», а зловливу анонімку, текст якої як абсолютну істину переповідає «вероятный потомок». Ось що повідомляв царям недоброзичливець гетьмана: «Мы все, в благочестии живущие в сторонах польских, благочестивым монархам доносим и остерегаем, дабы наше прибежище и оборона не была разорена от злого и прелестного Мазепы, который прежде (тобто навіть не в 1690 р.— Авт.) людей наших подольских, русских и волынских басурманам продавал, из церквей туркам серебро продавал вместе с образами; (...) наконец, подговоривши Голицына, приехал в Москву, чтоб вас, благочестивого царя Петра Алексеевича, не только с престола, но и со света изгнать, а брата твоего Иоанна Алексеевича покинуть в забвении. Другие осуждены, а Мазепу, источник и начаток вашей царской пагубы, до сих пор вы держите на таком месте, на котором если первого своего намерения не исполнить, то отдаст Малороссию в польскую сторону». Висловлене анонімом не була розорена от злого и прелестного Мазепи, который прежде (тобто навіть не в 1690 р.— Авт.) людей наших подольских, русских и волынских басурманам продавал, из церквей туркам серебро продавал вместе с образами; (...) наконец, подговоривши Голицына, приехал в Москву, чтоб вас, благочестивого царя Петра Алексеевича, не только с престола, но и со света изгнать, а брата твоего Иоанна Алексеевича покинуть в забвении. Другие осуждены, а Мазепу, источник и начаток вашей царской пагубы, до сих пор вы держите на таком месте, на котором если первого своего намерения не исполнить, то отдаст Малороссию в польскую сторону». Висловлене анонімом не потребує деяких пояснень. Видно, що автор доносу дещо знав про службу у 1668—1674 роках Івана Мазепи у правобережного гетьмана Петра Дорошенка, який заради інтересів об'єднання України певний час був у союзі з турками, кримчанами. Чи й справді його підопічний торгував християнами, сріблом із церков? Прочитуюмо, що пише з цього приводу Чернігівський літопис за 1672 рік: «А Дорошенко послал до монастыря Креховского спод Илвова Ивана Мазепу (він був тоді ротмістром надвірної компанії, тобто охоронного загону гетьмана.— Авт.) на залогу. Каплан-паша не відат того и послал часть войска турецкого и татарского добывать того ж монастыря. А гды пришло войско его там, были их, боронящия, чернці добре и ханского забито сестрнца гліотом желізным и сам залога Иван Мазепа з ручнищи много турков трупом положил. За що велми розгнівався хан и болшую громаду войска татарского и турецкого добывать Крехова послано. Видячи чернцы, же трудно оборонитися, здалися турком и дали за себе окупу сребра церковного каменей чотыри и таляров тысячу. А так отошли от них турки и пришли до цесаря до Каменца-Подолского». Ось таке пояснення «торгів» сріблом.

11 червня 1674 року січовики взяли в полон Мазепу, який як посол від Дорошенка направлявся з листами до турецького візира, султана і кримського хана. Разом з ним їхало 9 татар і 15 козаків-невільників з Лівобережжя. Правобережжя тоді перебували у стані війни з лівобережжя, а тому, відповідно, під час сутичок не тільки вбивали одне одного, але й брали в полон. П. Дорошенко дарував своїх ворогів союзникам... Це трагічні реалії тих часів. С. Величко у своєму «Літописі» оповідає, як запорожці хотіли «розтерзати й убити» І. Мазепу, але кошовий Сірко погамував їхні прагнення пророчими словами: «Панове браття, просимо вас, не убивайте цього чоловіка, може, він вам і нашої вітчизні надалі згодиться». Помилуваного затримував Москва. Кошовий отаман 6 липня 1674 року просив гетьмана Івана Самойловича: «Покажи милость свою, как отец милосердный, чтобы он в неволі не был и чтоб войско запорожское, даровавшее ему и волю, и жизнь, и здоровье, не стало говорить, что Сирко засылает людей в неволю». Одне слово, такі були «торги». Що вони мають спільного з 1690 роком? «Історію предательства» гетьмана Мазепа-автор сенсаційних заяв розпочинає давно експлуатованою легендою про магната Фальбовського, який підтримав «облагодетельствовал» юного Мазепу, а той, відповідно, йому віддячив — «увел у него супругу». Ще сучасники гетьмана поляки Отвіновський, граф Красінський засумнівались у цьому, бо «потерпіль», мабуть, нічого не знав про вищезгадане. За їхньою версією, Мазепа насправді вчинив перелюбство з дружиною генерала Мартина Конського. Але й останній, якщо було так насправді, у листі до гетьмана від 23 березня 1695 року не згадував би про їхню «дружбу, которую имѣл есм в молодых лѣтах с вельможностью Вашею». Наприкінці XIX століття історик І. Каманін знайшов в архівах своєрідне спростування викладених вище версій із життя гетьмана.

Сергій ПАВЛЕНКО.

(Далі буде).

суспільство

Колонка оглядача

Неоднозначна прозорість

Спочатку — гудзики,
потім — кишеня

Отже, довгоочікувана подія відбулася — продано державні пакети акцій перших шести обленерго. Причому держава не залишила за собою жодної акції. Шоправда, грошей від продажу отримано на 90,2 млн. доларів США менше від запланованого, але на 47,3 млн. доларів більше від стартової ціни.

Можна сперечатися, отримав ФДМУ на цій операції перемогу чи, навпаки, зазнав фінансової поразки. Чим, утім, і займається більшість спостерігачів та експертів. Можна розмірковувати про прозорість або непрозорість самої процедури продажу, чим досить-таки були стурбовані українські мас-медіа. Нарешті, можна будувати припущення, звідки в словацької групи компаній VEZ (Vychodoslovenske Energetické Zavody), що придбали чотири українські обленерго із шести, з'явилася зайва сотня мільйонів доларів США. Адже самі словацькі компанії, перше — державні; по-друге, м'яко кажучи, — не дуже багаті. І їх буде розпродано в найближчі два роки: ні в самих VEZ, ні в уряді Словаччини немає грошей на реконструкцію та модернізацію власної енергетики.

Але чи в цьому суть? На мою думку, весь галас навколо так званої приватизації, а фактично розпродажу обленерго ламаного гроша не вартий. Через ту просту причину, що сам процес не виходить за рамки сучасної комерційної операції. І, наслідуючи стверджувати, до проблем вітчизняної енергетики має дуже віддалений стосунок. А дії нашої держави нагадують людину, яка продає пальто частинами: спочатку — гудзики, потім — рукава і кишені...

Якщо судити з темпів і черговості розпродажу підприємств ПЕКУ, до виробників електроенергії — електростанцій — черга дійде не скоро.

У тенетах реструктуризації

Проблеми вітчизняної енергетики з'явилися не тепер і не сьогодні. А з того самого моменту, коли нашим реформаторам, під гаслом реструктуризації економіки, спало на думку знищити вертикально інтегровані енергетичні компанії України.

Крайніми, як у нас заведено, стали виробники. У ланцюжку фінансових розрахунків за такий специфічний товар, як електрика. Відсічені від споживача 27 розподільними компаніями, що несподівано виникли, наче фантоми, буквально з повітря, сотнями, коли не тисячами, так званих незалежних постачальників електроенергії, тобто посередників, — електрогенерувальні підприємства потрапили до глибокої боргової ями і продовжують до неї падати. Кредиторська заборгованість ПЕКУ торік зросла більш як на 3,3 млрд. гривень і досягла 17,6 мільярдів та перевищує дебіторську майже на 6 мільярдів. Причому левова частка боргів значиться саме за електростанціями. І кінця-краю цьому падінню не видно.

Зате видно результат. Виробництво електроенергії у країні знижується. І не лише за інтегрованим, річним обсягом, а й за зів'язаним помісячно — улюбленим заняттям нашої статистики. В січні цього року її вироблено менше, аніж у січні попереднього, на 130 тисяч кВт/годин.

Лютнева різниця становила вже майже півмільяона. Ну та Бог з ним, з виробництвом. Старіння, не тільки моральне, а й фізичне зношення основних фондів наших електростанцій, — ось проблема! Досить сказати, що майже 93% енергоблоків українських ТЕС потребують негайної заміни. Коштує це задоволення, за найскромнішими підрахунками, від 8 до 12 мільярдів доларів США. Не за горами виведення з експлуатації і атомних енергоблоків, що потребуватиме ще більших витрат.

Грошей, тим часом, ні для першого, ні для другого в країні немає.

...Голому петля

Займемося на хвилину арифметикою. Середня ціна продажу обленерго становить (ділимо 159,8 на 6) 26,6 млн. доларів США. Навіть якщо решту енергорозподільних компаній ФДМУ умудриться продати за ціною вдвічі більшою (що саме по собі малоймовірно), то й тоді вдасться нашкрябати не більш як півтора мільярда доларів. Для модернізації генерувальних потужностей така сума — крапля в морі. Та й аж ніяк не факт, а якось зовсім навпаки, що вона потрапить на електростанції.

Я не до того, що ніде в світі руїнація вертикально інтегрованих енергетичних компаній не приволила ні до чого доброго. Буревісник таких комерційних операцій — Англія вже 1996 року, через десять років після подрібнення своєї єдиної енергетичної системи, змуснена була геть відмовитися від обраного шляху. Черес... старіння основних фондів у генерації і відсутність на електростанціях коштів, достатніх для їх модернізації.

Ризикнувши повторити англійський досвід, Каліфорнія минулої зими вперше в історії електрифікації Штатів позайомила своїх мешканців з віяловими від'єднаннями електроенергії. Приголомшеним з переляку каліфорнійцям не дали замерзнути пересувні дизельні електростанції армії США.

Щодо туманного Альбіону, то з 1996 року тут прискореними темпами відбулися об'єднувальні процеси. Створені й потім розпродані залізною рукою Маргарет Тетчер енергорозподільні компанії спільно прикупили або взяли на 100 років в оренду всі встановлені на острові генерувальні енергоблоки. Ціна кіловат-години для споживача при цьому, звісно, зросла. Але так і не наздогнала нинішніх українських цін.

Про те, хто вчиться на своїх, а не на чужих помилках — не казатимемо. Зазначимо, проте, що задовго до факту продажу перших шести обленерго було оголошено: стратегічний інвестор (доступною мовою — іноземний власник) негайно збільшить ціну кіловат-години для українського споживача щонайменше на 12 відсотків. На скільки вона зросте, якщо нові власники розподільних мереж розпочнуть за досвідом англійців прикуповувати генерувальні потужності, — одному Богу відомо.

Можливий і інший сценарій. Візьмуть і не захочуть іноземні власники наших мереж вкладати свої капітали в українську генерацію. Навіщо їм востаннє із застарілими електростанціями? Адже відмовилася Європа кредитувати будову Хмельницької та Рівненської АЕС, посилюючися на нові віяння в енергетиці!

Одне слово, не здивуюся, якщо потече до нас електрика із західних країн. Правда, не за гривню, а за європейську валюту. Де пересічні українці її візьмуть? Утім, це вже зовсім інша тема. Все тісі ж, правда, опери...

Ігор НАУМЕНКО.

Фотожарт

Хто більше вторгує: я — на індикові чи тато — на мамі?!

Фото Михайла ВАСИЛАШКА.

7 мішків гречаної вовни

Точно за графіком

Для повнішого і раціональнішого забезпечення водою мешканців міста Кизяківська її тепер подаватимуть за графіком. Удень — в район, де живуть банкіри, злочинці, бізнесмени, вночі — в інші райони міста.

Реклама

Любі жінки! Помада нашої косметичної фірми — помада для справжніх чоловіків!

Пияцтву — бій

Останній і рішучий бій пияцтву пообіцяв дати Сидорчук. Задля цього він вирішив випити все спиртне у своєму селищі.

Сміх та й годі

Три дні і три ночі нестримно реготав увесь люд Бананового Маразматору. Це свято веселощів і сміху подарував своєму народові президент, який опублікував у газетах відомості про свої прибутки.

Чудо-ескулап

Нема відбою від пацієнтів у лікаря-нарколога доктора медичних наук, професора А. Стукала. Шалений успіх цього ескулапа пояснюється дуже просто: вже через три дні після лікування колишні пацієнти починають пити горілочку в значно більших дозах.

Футбольна новина

За двадцять центів придбав собі нападаючого клуб «Ельдорадо». Щоправда, для цього клубові довелося викласти дружині форварда мільйон доларів.

Оголошення

Оголошується набір конкурсанток для участі в суперконкурсі «Міс Козлятинська». Конкурс проводитиметься на комерційній основі. Участь — 100 доларів, звання «Лауреат конкурсу» коштує 500 доларів, майбутня переможниця має заплатити 5000 доларів.

Вибір зроблено

Організовано, без жодного пострілу пройшли вибори президента Бананового Маразматору. Поки спостерігачі з міжнародних організацій пили самогон та отримували пам'ятні сувеніри, 99,9 відсотка маразматорців зробили свій правильний вибір.

Гідна зміна

На обласних змаганнях «Юний бізнесмен» упевнену перемогу одержав п'ятикласник Вовочка Сидорчук. Юному таланту вдалося всього за 4 хвилини винести зі своєї квартири всі цінні речі та обміняти їх у якихось лохів на 2 ящики жуйки.

Парламентська новина

Заявив про свій вихід із фракції «Народні олігархи» А. Цибулько. Після того, як Цибулько придбав 600-й «Мерс», відпочив на Канарах та відкрив рахунок у бельгійському банку, він вирішив стати ближче до простих людей.

Кримінал

Невідомі побували вчора у квартирі голови держадміністрації, поки хазяї були на роботі. Вони занесли в квартиру імпортований телевізор, кабачника та пакет із 50000 доларів.

Сімейна рада

— Любий, давай віддамо нашого сина до музичної школи. Вивчиться, музикантом стане. Уяви собі: гастролі, концерти, популярність...

— Ти що, рідна, без подушки спала?! Ні, тільки не музикантом! Надто дороге навчання: ноти, роялі та інші інструменти...

— Зате в останню путь вирушимо зі своєю музикою.

— А ти знаєш, що тоді буде модно? Отож-бо!

— А може, до художньої студії? Скульптором чи маляром якимось стане? Теж непогано. І теж шанування. Та й надгробок у нас буде такий, що сусіди помруть від заздрощів.

— Та ну! Фарби, пензлі теж чимало коштують. А де грошей наберуся?! Я й так на пиво не щодня ходжу, а ти мені про надгробок...

— А ким же бути нашому синові?

— Не знаю. Може, письменником нехай стає? Зовсім задарма обійдеться: ручку я йому свою віддам, паперу з роботи принесу. А слави теж неміряно.

— Воно, звісно, буде в нього небо в омарах, та от навіть таке небо грошам не заміна. Та ти й сам казав, що під лежачий камінь портвейн не тече. Може, його краще у великий спорт віддати? Там навіть ті, хто лише форму одягнув, лік грошам ведуть на мільйони...

— Годі, рідна, про світле майбутнє мріяти — не встигнеш озирнутися, вся по вуха в ньому опинишся. Піди краще до дитини, подивися, чого він розкричався, може, «памперси» поміняти треба...

Юрій АЗАРОВ.

Тези і антитези

- Оборона країни має бути міцнішою за будь-яку дружбу.
- Багатопартійна система ідеальна, якщо партії годують одна одну.
- Виследи етнографії: кожний українець народився у вищій сорочці.

Володимир ГОЛОБОРОДЬКО.

Заради справедливості

«ІНФО-спорт». На засіданні президії федерації кінного спорту було прийнято рішення про внесення змін до порядку проведення змагань, згідно з якими нагороджуватимуть не жокеїв, а скакунів, які більшою мірою причетні до перемог. Цією ідеєю зацікавилися і у федерації автотоспорту, і в асоціації професіонального велоспорту.

Ковбаска

До комерційного магазину завезли ковбасу «Лікарську» по 8 гривень за кіло. Ковбаса у покупців особливого попиту не мала. Вона пролежала на прилавку кілька місяців і почала зеленіти. Продавець, чарівна пишечка Юлечка, трішечки подумала та вирішила перейменувати її у «Лісову». Зробила і новий ціник: 1 кг — 12 грн.

Купували «Лісову» неохоче. Ще через кілька тижнів ковбаса посиніла і перетворилася на «Морську» по 18 гривень за кілограм.

Час минав. «Морська» по-

коцюрбилась і знову змінила колір. «Ти ба — як копчена!» — зраділа Юлечка і, порадившись з менеджером, вивісила новий ціник: «Ковбаса бельгійська, копчена «Нью Адьо», найвищий сорт. 1 кг — 37 грн.»

«Нью Адьо» купували ящиками. Може, «нові» українці, а може, звичайнісінькі перекупники. Головне не це, головне, що до закриття крамниці від колишньої «Лікарської» і слід прохолов. Щоправда, кілька кілограмів Юлечка приховала — для хабара.

Олександр ПЕРЛЮК.

Дошка пошани

Рідко яка муха долетить до середини...

Дмитро РОГОЗІН, глава комітету Держдуми Росії з закордонних справ: — Вони (газонафтові барони. — Черг.) зацікавлені, щоб В. Черномірдіна в Києві не було. Він же бо глибокий спеціаліст тієї галузі, з якої вийшов, і муху не пропустить над Києвом, якщо вона летить тут з якимось економічним інтересом...

ВІД ЧЕРГОВОГО:

— Тепер нам залишається лише з'ясувати у «глибокого спеціаліста»: за кого нас тримає старший брат — за мед чи за...? Самі знаєте...

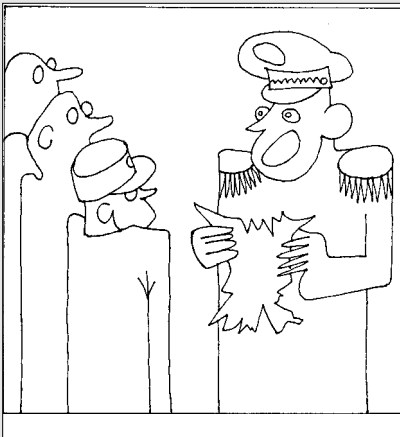
Голова в куцах — груди в хрестах?!

Юрій СМІРНОВ, міністр внутрішніх справ:

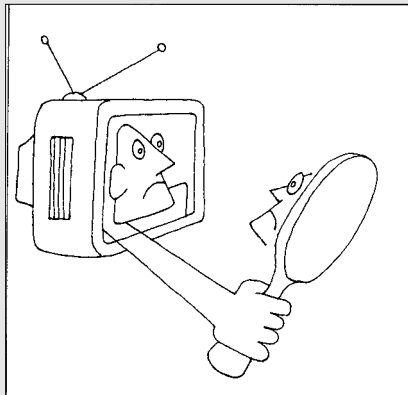
«Але я зі своєї дзвіниці, знаючи ситуацію цілковито, можу заявити, що злочин розкрито і жодної політичної підкладки він не має, це — чистий кримінал». Міністр додав, що правоохоронці виявили трупи убивць Г. Гонгадзе. І розповів, що під час їх ексгумації було виявлено схему місця поховання тіла журналіста... (Газета «Факти».)

ВІД ЧЕРГОВОГО:

— Міністр, звичайно, був надто скромним. Та мені відомо напевне, що під час ексгумації тіл убивць було виявлено не тільки

схему місця поховання журналіста Гонгадзе, а й список працівників МВС і прокуратури, яких слід представити до нагород за успішне розкриття цього злочину.

«Свет мой, зеркальце, скажи...»

Дмитро КИСЕЛЬОВ, ведучий програми «Факти» телеканалу ICTV:

— Можливо, я схожий на бандита з великої дороги. Не знаю. Мені казали, що український чоловік має бути волохатий і округлий.

ВІД ЧЕРГОВОГО:

— У такому разі або президент і його родич нардеп Віктор Пінчук (до речі, «великий друг» ICTV) — не українські чоловіки, або ви, Дмитре, справді схожий на романтика з великої дороги.

Перші відгуки трудящих

Микола АЗАРОВ, глава Державної податкової адміністрації, на презентації книги «Казка про податки»:

— ... Щоб дітки, прийшовши додому, питали у своїх тат і мам, чи розраховалися вони з державою. ***

Ліс. Підпільник Кіндрат залазить у криївку з «Казкою про податки» під пахвою:

— Юзику! А ти розрахувався з державою?..

Юзик, змащуючи під нарами кулетет «Максим»:

— Та оце ось збираюся...

Черговий по «дошці» Вілен КАЙДАШ. Мал. Володимира ВАСЬКОВЦЕВА.

Фото з конверта

Осідлали танка дітлахи...
Фото Леоніда Підлужного.

Чи можна змусити гроші працювати?

Проблема

Очевидно, деяким керівникам сільгосппідприємств Луганської області треба було б пройти практику в господарствах, створених при будинках-інтернатах для престарілих та інвалідів. На відміну від аграрного сектору, де помітний спад валового виробництва на 3,8 відсотка, в підсобних господарствах будинків-інтернатів зафіксовано зростання. Вони працюють рентабельно, а прибуток, порівняно з попереднім роком, зріс в 1,6 разу. Щоправда, маючи загалом по області 1196 га ріллі, 12 підсобних господарств при 14 будинках-інтернатах, також не змогли торік виростити гарний урожай пшениці: природна стихія всіх поставила в однакові умови. Натомість надой молока радують і хлібобулочне виробництво дає прибутки.

Одне слово, завдяки інтен-

сивному розвитку свого господарства, інтернати до 80 відсотків самі забезпечують себе необхідними сільгосппродуктами. І молоком, і м'ясом, і хлібом, і овочами. Тож проблем з харчуванням у підопічних поки що не виникає.

Для зміцнення матеріальної бази цих невеликих сільгосппідприємств використовували тільки позабюджетні гроші у вигляді інвестицій Пенсійного фонду та Фонду інвалідів. Цей чинник, звісно, багато в чому визначає складові економічного успіху підприємств господарств. І матимуть рацію керівники сільгосппідприємств, навівши цей аргумент на свій захист: мовляв, нам ані грошей, ані техніки ніхто не дає. Та річ не тільки в цьому. Питання стоїть ще й ставлення до праці, правильного планування, дотримання технологій і розумного розподілу коштів. Цього, як показує життя, багатьом ще треба вчитися.

Алла АНТИПОВА.

Горіла «Іскра» помстою

Ніколи не загасне пам'ять про тих, хто в грізні роки війни, не жалючі свого життя, боровся з ворогом. Матеріали Центрального державного архіву громадських об'єднань України доносять до нас маловідомі сторінки боротьби молодіжної підпільної організації села Ніжиловичі Макарівського району, що на Київщині. Вона мала назву «Іскра» і утворилася в перші місяці війни. Її організатором був Семен Давидович Варницький, який працював лісником Ніжиловичького лісництва і набирив робітників для розчистки лісу. Його син Володимир підбирав людей, які прагнули боротися з гітлерівською навалюю.

Група в складі Володимира Варницького, Гаврила Цибенка, Івана Скуриньовського, Івана Глушенка та інших була зарахована на роботу в лісництво і отримала німецькі перепустки на право вільного пересування всією територією Ніжиловичького лісництва.

Водночас виникла молодіжна підпільна організація в селі Ніжиловичі, до якої увійшли Д. Семененко, М. Зубченко, Л. Бикоріз, М. Федоренко, А. Бикоріз, Д. Коваленко, П. Терешук, К. Сопленко. Керівника організації вони не мали і діяли самостійно: збирали зброю, боеприпаси і ховали в надійних місцях, проводили агітацію серед населення навколишніх сіл.

У грудні 1941 року обидві підпільні групи злилися. Своїм керівником вони обрали С. Варницького, а новостворена організація отримала назву «Іскра». Для конспірації керівництво організації здійснювалося через Гаврила та Дмитра Цибенків.

Семен Варницький мав зв'язки з партизанськими загонами Макарівського району і регулярно постачав їм продукти, які отримували від німецької влади на вигаданих 150 осіб робітників-лісорубів.

Уже в грудні 1941 року організацією

«Іскра» до партизанських загонів було передано 25 гвинтівок, два ручні кулемети, кулемет «Максим», велику кількість боеприпасів та гранат.

Підпільники записували зведення Інформбюро і частково переказували німецькою та російською мовами, потім розповсюджували їх серед населення навколишніх сіл та ворожих частин.

У січні 1 лютому 1942 року за розробленим планом С. Варницького група в складі восьми осіб: С. Цибенка, В. Варницького, В. Старова, І. Глушенка, Д. Коваленка, П. Терешука, І. Скуриньовського, Н. Зубченка з метою популяризації партизанського руху використала коней лісництва. Білі простиралла замість маскхалатів, зі зброєю в руках проїжджали верхи місячної ночі селами Комарівка, Кодра, Піски, Мигалки з розвідувальною метою. Каналами зв'язку пустили чутки, що пройшов великий партизанський загін. Через деякий час люди говорили, що на власні очі бачили великий партизанський загін, озброєний, навіть з гарматами. Цією операцією керував Гаврило Цибенко.

Починаючи з квітня 1942 року протягом літа група за завданням командира партизанського з'єднання І. Хитриченка регулярно здійснювала диверсій-

ну роботу на лінії телефонного кабелю «Фронт—Берлін», а протягом літа 1943 року десятки разів псували і підірвали кабель в районі Коростишів—Ірпін. Толові шашки для підризу готували в лісі, випалюючи снаряди у воді.

За дорученням С. Варницького Ганна Сопленко з дружиною брата Іриною, яка постійно мешкала в Києві і закуповувала медикаменти для партизанських вагонів, тримали зв'язок з київським підпіллям. Ірина була захоплена фашистами під час перевезення зброї поліцейською машиною з Києва в Ніжиловичі.

Внаслідок діяльності Ганни Сопленко серед власців у квітні 1943 року був завербований на сторону партизан власницький батальйон, але їх видав провокатор, і фашисти батальйон роззброїли.

За завданням Варницького Дмитро Цибенко в червні 1942 року влаштувався працювати фінагентом в Ніжиловицьку управу і серед населення проводив організацію підпільних груп для боротьби з ворогом.

У Комарівці квартира Поліни Шульги була якою для партизанських загонів Миколи Колоса, Карасьова та інших. П. Шульга випікала хліб, лікувала поранених, переховувала партизан.

Навесні 1943 року в районі дій «Іскри» почалися масові арешти і карні експедиції, а 3 липня 1943 року Ніжиловицьке лісництво і село Ніжиловичі були оточені військами СС. Усі мешканці лісництва були розстріляні.

Григорій ШУЛЬКЕВИЧ,
краєзнавець, ветеран війни та праці.

Пільги дорожчі за життя

За листами читачів

«...Ми не прохачі, а люди, які обстоюють свої права потерпілих від Чорнобильської катастрофи... Просимо посприяти внесенню змін до чинного законодавства, які дали б змогу нам працювати на своїй землі, будувати свої будинки, приватизувати житло і підприємства, де пропрацювали все життя. Одне слово — жити по-людськи. Але не позбавляючи нас пільг, які ми мали до сі... Нехай вони будуть компенсацією за ті п'ять років, з 1986-го по 1991-й, упродовж яких ми не мали статусу потерпілих від чорнобильського лиха», — пишуть у колективному листі до редакції мешканці поліських сіл Прилісне і Галузія, що на Волині.

Справді, з кількарічним записанням ці села Маневицького району, який чи не найбільше постраждав від смертоносної хмари з чорнобильського реактора, постановою Кабміну були віднесені до зони безумовного (обов'язкового) відселення. Але й досі тутешні поліщуки не залишають свого терену, хазайнюють і ростять дітей там, де споконвіку жили їхні діди-прадіди. Навіть попри те, що невидима радіація все помітніше дається взнаки. Тривалість життя скороти-

лася до того, що люди не доживають до пенсії. Майже всі діти хворі. Матері перестали народжувати, бо бояться за здоров'я малюків. Та й чи не кожна десята молода жінка лікується від раку молочної залози.

Згідно з чинним законодавством, у зоні безумовного (обов'язкового) відселення людям не можна нічим допомагати, а потрібно негайно відселити. Але селянам практично не пропонували кудись переїжджати. Та і де нині знайдеш роботу на новому місці? «Зостанемося

тут, — вирішили поліщуки. — Таку-сяку зарплату маємо, ще й «гробові» одержуємо. Якось виживемо». Ще чотири роки тому тодішнє Міністерство з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи звернулося до Волинської обласної ради з пропозицією переглянути статус цих сіл і перевести їх до зони гарантованого добровільного відселення. Люди втратили б деякі пільги. Але натомість одержали б допомогу від держави для поліпшення умов проживання і нейтралізації шкідливого впливу забрудненості... Депутати Галузієвської і Прилісенської сільських рад на сесіях відмовилися від пропозиції: визнали зміну статусу недоцільною. Пільги виявилися дорожчими за життя. Селяни підтримали районна й обласна ради.

Наступного року селяни знову відхилили пропозицію Мінчорнобиль. І лише торік, після тривалих дискусій,

роз'яснень і доводів, мешканці Прилісного й Галузії погодилися на віднесення їхніх сіл до зони гарантованого добровільного відселення. Обласна рада визнала можливим зміну статусу, але... за умов «збереження пільг і компенсацій, які були передбачені чинним законодавством для населення безумовного (обов'язкового) відселення». Але ж умови збереження пільг для зони гарантованого добровільного відселення — це вже поправка, яку ще й досі не наважуються прийняти Кабінет Міністрів України. І поки не з'явиться його постановою, прилісенці й галузієвці, а також мешканці сіл на Рівнинщині й Житомирщині зі схожим «діагнозом» перебуватимуть у зоні безумовного відселення. Вони не поступляться своїми пільгами. Чекатимуть покаянної зміни статусу, наче милостині, яку дехто може й не дочекатися...

Роман ЖИЖАРА.

Волинська область.

Напишу вам і я

Чечня — це маленьке село в Україні

Здалеку це звичайне українське село, хіба що від інших відрізняється більшою убогістю. Та ще — великою кількістю дітей, що цілими днями граються на вулиці.

Ще з самого початку воєнних дій в Чечні мирне населення почало покидати рідні землі у пошуках спокою. Так у Харківській області з'явилася частина українського села, що має назву Чечня. Поселенці вже звикли до нового життя, а місцеве населення — до нових сусідів. А спитайте про них — усі скажуть, що вони добрі господарі. Тільки приїхали, відразу завели корів, гусей, овець. Немає серед них жодного, кого не зачепила б війна. Може, тому вони й товаришують лише зі своїми співвітчизниками, тримаються групами. Дорослі навчають господарству старших дітей, старші — молодших. «Уроки» проходять на свіжому повітрі, під час випасання худоби.

Загадкою для українців є те, що дорослі не проти бійок хлопчиків, бо впевнені, що в майбутньому їм доведеться захищатися. Від кого — вони ще не знають, але відсіч готові дати будь-якої хвилини.

Лише невелика кількість біженців сподівається ще колись повернутися на батьківщину, а більшість своє майбутнє пов'язує з Україною.

Анастасія ЛІЄВСЬКА.

Київ.

Перший зуб і останній

Кілька ночей підряд батька турбував зубний біль. На прийомі у лікаря з'ясувалося, що зуба треба вирвати негайно. Отож, доведеться «ловити» талон до хірурга-стоматолога, займаючи чергу в день прийому з шостої години ранку. Батькові порадили прийти за 20 хвилин до прийому і прийти «за швидкою допомогою».

Біля кабінету сиділо багато людей, усі похилого віку, всі — учасники бойових дій або ветерани, і майже всі — з гострим болем. Отже, про те, щоб потрапити на прийом поза чергою, не могло бути й мови. Довелося звертатися в платне стоматологічне відділення. І от батько вже в кріслі чекає на лікаря. Раптом він почав сміятися і сказав: «Сьогодні вирвуть мого останнього зуба, і я за це плачу гроші. А мій перший зуб вирвали під час війни в 1944 році в поліклініці німецького міста Золінген, де я працював на заводі як оstarбайтер. І зробили це безкоштовно. Більше скажу, мені довелося двічі робити анестезію, бо після першої почалося бомбардування міста, і ми всі побігли у бомбосховище. Коли вийшли, анестезія вже не діяла. Зробили укол вдруге, і знову — бомбардування. Аж після нього вже вдалося вирвати зуба».

Коли повернулися додому і я почала розпитувати подробиці про золінгенську поліклініку, батько згадав: «От ми ніяк не можемо замовити або купити потрібний мені протигризовий бандаж, бо на ортопедичному заводі черга і немає потрібної сировини, в аптеках бандажів або зовсім не буває, або вони не на той бік, або не того розміру. А вперше грижа в мене утворилася в тому ж Золінгені після невідлого падіння з висоти. Тоді лікар поліклініки, куди я звернувся по допомогу, одразу видав мені потрібний бандаж, до речі, дуже зручний, та милиці і знов-таки — безкоштовно».

Людей похилого віку в Україні з кожним роком стає дедалі більше. Та й молодь теж потребує уваги та піклування. То коли все ж таки знайдуться в нас кошти, щоб забезпечити українцям гідні умови життя?

Марина ГЕЛЄВА.

Київ.

Мал. Володимира КАЗАНЕВСЬКОГО.

Єднання державності і духовності

Президент України
Учасникам, організаторам та лауреатам
VII Міжнародного відкритого Рейтингу
популярності та якості товарів і послуг
«Золота Фортуна»

Вітаю всіх, хто причетний до Міжнародного відкритого Рейтингу «Золота Фортуна», який визначає кращих представників різних галузей виробництва, науки, творчої інтелігенції.

Переможці цього масштабного змагання уособлюють трудову та інтелектуальну еліту України, яка своєю енергією, працею, майстерністю примножує потенціал держави, ресурси і резерви її економічного та соціального зростання. Досвід і приклад таких людей та колективів мають стати орієнтиром у розв'язанні проблем і подоланні труднощів перехідного періоду, будівництві нового суспільства.

Бажаю щастя, здоров'я і добра, оптимізму й сміливості у реформуванні всіх сфер нашого життя.

Л. Кучма

Л. КУЧМА

Вітання Митрополита
Київського і всієї України
ВОЛОДИМИРА кавалерам
орденів і медалей
VII Міжнародного Рейтингу
«Золота Фортуна»

В день Святого Георгія Побідоносця, під час святкування Дня Перемоги поздоровляю всіх із нагородами, освяченими Українською Православною Церквою.

Одержуючи ці високі нагороди, ви отримуєте підтвердження правильності обраного вами шляху служіння своєму народу та Українській державі з вірою у всеперемагаюче добро.

Бажаю вам і всьому нашому народу успішного виконання великого завдання — миром і злагодою ствердити нашу молоду державу.

Доброго вам усім здоров'я і Божого благословення.

+ Володимир

З повагою,
Митрополит Київський і всієї України
ВОЛОДИМИР

АНАТОЛІЙ НЕДБАЙЛО,
двічі
ГЕРОЙ РАДЯНСЬКОГО
СОЮЗУ,
генерал-майор авіації
у відставці, нагороджений
відзнакою «Орден
«За бойові і трудові
досягнення» III ступеня

МИХАЙЛО ПИЛИПЕНКО,
ГЕРОЙ РАДЯНСЬКОГО
СОЮЗУ,
генерал-лейтенант у відставці,
почесний солдат Київського
військового інституту
управління та зв'язку,
нагороджений відзнакою
«Орден «За бойові
і трудові досягнення»
III ступеня

МАРІЯ ЩЕРБАЧЕНКО,
ГЕРОЙ РАДЯНСЬКОГО
СОЮЗУ,
старшина у відставці,
почесний солдат
Центрального військового
шпиталу Північного
оперативного командування,
нагороджена відзнакою
«Орден «За бойові і трудові
досягнення» III ступеня

МИХАЙЛО ВОЛКОВ,
ГЕРОЙ РАДЯНСЬКОГО
СОЮЗУ,
старшина у відставці, почесний
солдат 1-ї танкової роти 1-го
танкового батальйону 5-го
танкового полку 169-го
навчального центру Північного
оперативного командування,
нагороджений відзнакою
«Орден «За бойові
і трудові досягнення»
III ступеня

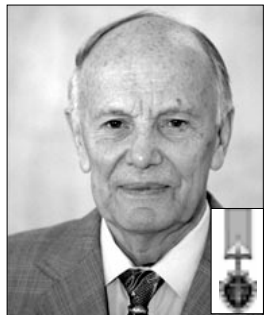
ЄВГЕН БЕРЕЗНЯК,
майор у відставці, почесний
солдат Інституту військово-
дипломатичної служби
Національної академії
оборони України,
легендарний майор
«Вихор», нагороджений
відзнакою «Орден «За
бойові і трудові досягнення»
III ступеня

АНДРІЙ ГАНЕНКО,
професор кафедри ракетних
військ і артилерії
Національної академії
оборони України, генерал-
майор у відставці,
нагороджений відзнакою
«Орден «За бойові і трудові
досягнення» III ступеня

ГЕННАДІЙ КУЗЕНКО,
ГЕРОЙ РАДЯНСЬКОГО
СОЮЗУ,
полковник у відставці,
заступник голови
об'єднання «Слава»,
нагороджений відзнакою
«Орден «За бойові і трудові
досягнення» III ступеня

БОРИС ПАТОН,
президент Національної
Академії Наук України,
Голова Президії
Міжнародного відкритого
Рейтингу «Золота Фортуна»,
нагороджений золотою
Георгіївською медаллю
«Честь. Слава. Труд» I
ступеня

ЛЕОНІД КРАВЧУК,
народний депутат України,
Голова Координаційного
комітету Міжнародного
відкритого Рейтингу «Золота
Фортуна», нагороджений
золотою Георгіївською
медаллю
«Честь. Слава. Труд»
I ступеня

ВАСИЛЬ ДУРДИНЕЦЬ,
Міністр України з питань
надзвичайних ситуацій та у
справах захисту населення
від наслідків
Чорнобильської катастрофи,
нагороджений золотою
Георгіївською медаллю
«За сумлінну службу»
I ступеня

ВОЛОДИМИР РАДЧЕНКО,
Голова Служби безпеки
України,
нагороджений золотою
Георгіївською медаллю
«За сумлінну
службу»
I ступеня

ВОЛОДИМИР ФИЛИПЧУК,
ГЕРОЙ УКРАЇНИ,
Голова правління
АТ «Ексімнафтопродукт»,
нагороджений золотою
Георгіївською медаллю
«Честь. Слава. Труд»
I ступеня

ВОЛОДИМИР СТЕЛЬМАХ,
Голова Національного Банку
України,
нагороджений золотою
Георгіївською медаллю
«Честь. Слава. Труд»
I ступеня

ГЕОРГІЙ КІРПА,
перший заступник Міністра
транспорту України,
генеральний директор
Державної адміністрації
залізничного транспорту,
нагороджений золотою
Георгіївською медаллю
«Честь. Слава. Труд»
I ступеня

ГРИГОРІЙ ЛАЗАРЄВ,
заступник Голови Служби –
керівник департаменту
Служби безпеки України,
нагороджений срібною
Георгіївською медаллю
«За сумлінну службу»
II ступеня

АНАТОЛІЙ ГЕРАСИМОВ,
начальник Головного
управління Служби безпеки
України,
нагороджений срібною
Георгіївською медаллю
«За сумлінну службу»
II ступеня

ВОЛОДИМИР СИДАК,
ректор Національної
академії Служби безпеки
України, генерал-лейтенант,
нагороджений срібною
Георгіївською медаллю
«За сумлінну службу»
II ступеня

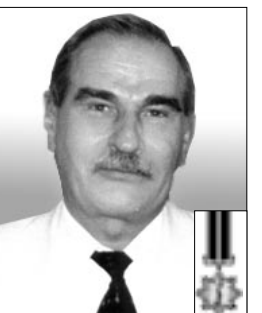
АНАТОЛІЙ КАРАЦУБА,
перший заступник керівника
Апарату Міністра внутрішніх
справ України, генерал-
майор міліції,
нагороджений срібною
Георгіївською медаллю
«За сумлінну службу»
II ступеня

ІГОР ОРЛОВ,
заступник директора
федерального державного
унітарного підприємства
«Машинобудівне
підприємство
ЗВЕЗДОЧКА»,
підприємство – володар
Срібних Стелі
та Диплома

ІВАН ЧИЛІБІ,
генеральний директор
акціонерного товариства
«УКРГАЗБУД»,
нагороджений срібною
Георгіївською медаллю
«Честь. Слава. Труд» II
ступеня

МИКОЛА ТИНДЮК,
перший заступник голови
Одеської
облдержадміністрації,
нагороджений відзнакою
«Орден «За трудові
досягнення»
IV ступеня

ВОЛОДИМИР
ШАЙДЕРОВ,
Феодосійський міський
голова, володар
«Кришталевого
Рогу Достатку»

АНАТОЛІЙ КУКОБА,
Полтавський міський
голова, володар
«Кришталевого
Рогу Достатку»

ОЛЕКСАНДР ПОЛІЄВЕЦЬ,
Голова Полтавської
обласної ради,
володар
«Кришталевого
Рогу Достатку»

ОЛЕКСАНДР ПОЛЯК,
Запорізький
міський голова,
володар
«Кришталевого
Рогу Достатку»

ВІКТОР СКОПЕНКО,
ГЕРОЙ УКРАЇНИ,
ректор Київського
Національного університету
імені Тараса Шевченка,
нагороджений срібною
Георгіївською медаллю
«Честь. Слава. Труд»
II ступеня

МИХАЙЛО ЗГУРОВСЬКИЙ,
ректор Національного
технічного університету
України «Київський
політехнічний інститут»,
нагороджений срібною
Георгіївською медаллю
«Честь. Слава. Труд»
II ступеня

ОЛЕКСАНДР ГОЛУБЕНКО,
ректор Східно-
українського
національного
університету.
Вуз – володар Срібних
Стелі та Диплома

ОРДЕНИ І МЕДАЛІ – ГЕРОЯМ ВІЙНИ І ПРАЦІ

6 травня, напередодні Дня Перемоги в залі Слави музею Великої Вітчизняної війни, були нагороджені:

ВАСИЛЬ УСТИМЕНКО, керівник Служби Міністра України з питань надзвичайних ситуацій та захисту населення від наслідків ЧАЕС, нагороджений Георгіївською медаллю «За сумлінну службу» II ступеня;
ОЛЕКСАНДР СВИРИДОНОВ, начальник Головного управління СБУ, генерал – майор, нагороджений відзнакою «Орден «За трудові досягнення» IV ступеня»;
ЮРІЙ ВАНДІН, заступник Голови Служби – начальник Головного Управління СБУ, генерал-лейтенант, нагороджений відзнакою «Орден «За трудові досягнення» IV ступеня»;
ОЛЕКСАНДР РЯБЦЕВ, помічник Голови СБУ, володар Почесного Диплома Рейтингу;
ОЛЕГ ПЕТРАШ, начальник управління охорони здоров'я МВС України, генерал-лейтенант міліції, нагороджений Георгіївською медаллю «За сумлінну службу» II ступеня;
ВОЛОДИМИР ХОЛОНДОВИЧ, начальник оперативно-технічного Управління МВС України, генерал-лейтенант міліції, нагороджений Георгіївською медаллю «За сумлінну службу» II ступеня;
Відзнакою «Орден «За бойові і трудові досягнення» III ступеня нагороджені:
БОРИС МАЛИНОВСЬКИЙ, член-кореспондент НАН України;
ОЛЕКСІЙ РОССОШИНСЬКИЙ, професор, доктор технічних наук;
ОЛЕКСІЙ БАЧУРІН, ветеран органів внутрішніх справ, полковник міліції у відставці, учасник Великої Вітчизняної війни;
ІВАН КИСЛИЦЬКИЙ, ветеран органів внутрішніх справ, полковник міліції у відставці, учасник Великої Вітчизняної війни;
МИКОЛА КНИЖНИК, ветеран органів внутрішніх справ, підполковник внутрішньої служби у відставці, учасник Великої Вітчизняної війни;
ПЕТРО МАЛАХОВ, ветеран органів внутрішніх справ, полковник внутрішньої служби у відставці, учасник Великої Вітчизняної війни;
ГЕОРГІЙ ПАТКЕВИЧ, ветеран органів внутрішніх справ, полковник міліції у відставці, учасник Великої Вітчизняної війни;

АНАТОЛІЙ САМОЙЛОВ, ветеран органів внутрішніх справ, підполковник внутрішньої служби у відставці, учасник Великої Вітчизняної війни;
ВІТАЛІЙ ТОНКОНОГ, ветеран органів внутрішніх справ, полковник внутрішньої служби у відставці, учасник Великої Вітчизняної війни;
ІВАН ЛИМАРЕНКО, Голова Ради ветеранів Київського вищого загальноосвітнього командного училища ім. М. В. Фрунзе;
МИКОЛА ЗУБОК, начальник управління безпеки АКБ «Україна», кандидат військових наук, професор;
БОРИС ШИШКОВСЬКИЙ, голова Координаційної ради Афганського руху ВГО «ЗСУ»;
ВІКТОР КОЛЯДА, генерал-майор;
ОЛЕКСАНДР БОЖКО, президент Українського молодіжного Чорнобильського фонду;
МИХАЙЛО ДЕМЧЕНКО, учасник Великої Вітчизняної війни, доктор історичних наук, професор;
ЛЕОНІД КОЛЕСОВ, голова Ради ветеранів Великої Вітчизняної війни НАН України;
МИКОЛА МАРКЕЛОВ, Герой Радянського Союзу, капітан I рангу;
ІВАН БУБУК, член Ради ветеранів Київського вищого загальноосвітнього командного училища ім. М. В. Фрунзе;
ВЕНІАМІН ЄВТЕХОВ, член Ради ветеранів Київського вищого загальноосвітнього командного училища ім. М. В. Фрунзе;
ПЕТРО СЕМИЩЕНКО, член Ради ветеранів Київського вищого загальноосвітнього командного училища ім. М. В. Фрунзе;
ЄВДОКІЯ ЗАВАЛІЙ, капітан II рангу, голова Міжнародної комісії комітету ветеранських організацій України;
ВІКТОР АЛТУНІН, капітан I рангу, голова Ради ветеранів – фронтовиків-учасників бойових дій, перший заступник голови Ради ветеранів Військово-морського флоту у м. Києві;
ВАСИЛЬ БЕЗРОДЕНКО, підполковник, начальник квартирно-експлуатаційної служби управління командування військ ЦО;

МИХАЙЛО GERMAN, начальник військової кафедри підготовки офіцерів запасу-спеціалістів з питань ГО КНУСА;
ЮРІЙ КОЛЕСНИЧЕНКО, полковник, заступник начальника управління координації дій у надзвичайних ситуаціях;
ОЛЕКСАНДР КОРОБЕНКО, полковник, начальник управління з питань надзвичайних ситуацій та цивільного захисту населення Київської обласної державної адміністрації;
ВОЛОДИМИР ЛЕНЮК, начальник спеціального факультету Цивільної оборони при Військово-інженерному інституті при Подільській Аграрно-технічній академії;
АНДРІЙ МІЩЕНКО, головний бухгалтер Міжнародного благодійного фонду «Укртехбезпека»;
СЕРГІЙ ПАВЛОВ, полковник, начальник відділу підготовки та підвищення кваліфікації кадрів управління підготовки і роботи з кадрами;
ОЛЕКСАНДР ПЕТРУЛЕВИЧ, радник міністра України з питань надзвичайних ситуацій та захисту населення від наслідків ЧАЕС;
СЕРГІЙ СТАРОВ, підполковник, старший офіцер управління командування військами ЦО України.
ЮРІЙ КІЗЬКО, генеральний директор СП «САПСАН – спорт», володар Почесного Диплома Рейтингу
ВАСИЛЬ СОБЧЕНКО, генеральний директор АТ «Тайга», ХК «Київмісьбуд», нагороджений відзнакою «Орден «За трудові досягнення» III ступеня»
ДМИТРО КАСІЯНЕНКО, заступник генерального директора ГП «Либідь» Держкомрезерву, нагороджений відзнакою «Орден «За трудові досягнення» III ступеня»

ІВАН ГЕРАСИМОВ,
Голова Ради Ветеранських
організацій України,
генерал Армії,
нагороджений відзнакою
«Орден «За бойові і трудові
досягнення»
III ступеня

АНДРІЙ ВАСИЛИШИН,
президент Всеукраїнського
фонду правоохоронних органів,
Збройних сил і військових
формувань (Міністр внутрішніх
справ України у 1989-1994
роках, генерал внутрішньої
служби України), нагороджений
відзнакою «Орден
«За трудові досягнення»
IV ступеня

ЕДВАРД ПЕТШИК,
командувач Сухопутними
військами Республіки
Польща,
нагороджений срібною
Георгіївською медаллю
«За сумлінну службу»
II ступеня

ЮЗЕФ ФЛІС,
перший заступник
начальника Генерального
штабу війська Польського,
нагороджений срібною
Георгіївською медаллю
«За сумлінну службу»
II ступеня

ОЛЕГ ГОЛОВАШ,
генерал-майор, заступник
Голови Державного комітету
у справах охорони державного
кордону України –
командувача Прикордонних
військ України, нагороджений
срібною Георгіївською
медаллю «За сумлінну службу»
II ступеня

ОЛЕКСАНДР ЛІЩИНСЬКИЙ,
генерал-майор, заступник
Голови Державного комітету у
справах охорони державного
кордону України –
командувача Прикордонних
військ України, нагороджений
срібною Георгіївською
медаллю «За сумлінну
службу» II ступеня

ВОЛОДИМИР ГОРБАЧОВ,
генерал-майор, начальник
управління будівництва та
інвестицій Державного
комітету у справах
охорони державного кордону
України, нагороджений
срібною Георгіївською
медаллю
«Честь. Слава. Труд»
II ступеня

ВОЛОДИМИР ВОРОБІЙОВ,
генерал-лейтенант,
начальник інженерних військ
Збройних Сил України,
нагороджений срібною
Георгіївською медаллю
«За сумлінну службу»
II ступеня

МИКОЛА ПАЛЬЧУК,
генерал-лейтенант, перший
заступник начальника
Генерального
штабу Збройних Сил
України,
нагороджений срібною
Георгіївською медаллю
«За сумлінну службу»
II ступеня

АНАТОЛІЙ НАПОЛЬСЬКИЙ,
генерал-лейтенант,
начальник штабу – перший
заступник начальника тилу
Збройних Сил України,
нагороджений срібною
Георгіївською медаллю
«За сумлінну службу»
II ступеня

ВІКТОР ШАМРАЙ,
начальник управління
інформаційно-
пропагандистського
забезпечення та культури
Головного управління виховної
роботи Міністерства оборони
України, полковник, володар
«Кришталевий Меч»
та Срібного Меча
в петлицю»

СЕРГІЙ ЧЕРВОНОПИСЬКИЙ,
Голова Державного комітету
України у справах ветеранів,
Голова Української спілки
ветеранів Афганістану, заступник
Голови Координаційної ради
Комітету у справах воїнів-
інтернаціоналістів при Раді Голів
урядів держав-учасниць СНД,
нагороджений відзнакою «Орден
«За розбудову України»
імені Михайла Грушевського»
IV ступеня

ОЛЕКСІЙ МИХАЙЛЮТЕНКО,
командир навчального
центру Військово-Морських
Сил Збройних Сил України,
полковник,
володар Почесного
Диплома Рейтингу

ОЛЕГ ДМИТРІЄВ,
заступник начальника
Державного авіаційного
науково-випробувального
центру військово-повітряних
сил Збройних Сил України,
полковник, нагороджений
відзнакою «Орден
«За трудові досягнення»
IV ступеня

СЕРГІЙ ЩЕРБАКОВ,
полковник, начальник
807-го Центрального
ремонтного заводу
енергетичного обладнання
військ ППО Збройних Сил
України, нагороджений
відзнакою «Орден
«За трудові досягнення»
IV ступеня

СЕРГІЙ НЕСМІАН,
член Координаційної Ради
ВГО «ЗСУ»,
нагороджений відзнакою
«Орден «За бойові і трудові
досягнення»
III ступеня

СЕРГІЙ СЕК,
президент об'єднання
«Нафтова Торгова
Компанія»,
нагороджений
відзнакою «Орден
«За трудові досягнення»
IV ступеня

ОЛЕГ РАДКОВСЬКИЙ,
президент Українсько-
американського спільного
підприємства «Берег-
Сервіс», нагороджений
срібною Георгіївською
медаллю
«Честь. Слава. Труд»
II ступеня

ВОЛОДИМИР БЕРЕЗНЯК,
директор «Куліндровського
комбінату хлібопродуктів»,
нагороджений срібною
Георгіївською
медаллю
«Честь. Слава. Труд»
II ступеня

МИКОЛА ПОТАПЧУК,
генеральний директор
Донецького казенного
заводу хімічних виробів,
нагороджений срібною
Георгіївською медаллю
«Честь. Слава. Труд»
II ступеня

ВОЛОДИМИР СУШКО,
керівник групи компаній
«Дім паркета»,
нагороджений срібною
Георгіївською медаллю
«Честь. Слава. Труд»
II ступеня. Група компаній –
володар Золотих Стелі
та Диплома

ІГОР ГОРДІЄВ,
голова правління
АТ «Київпроект». Інститут
нагороджений відзнакою
«Орден
«За трудові досягнення»
IV ступеня

ВАСИЛЬ ПОЛІЩУК,
генеральний директор
спільного підприємства
«ІНФОКОМ»,
нагороджений відзнакою
«Орден «За розбудову
України»
імені Михайла
Грушевського»
IV ступеня

БОГДАН ДУБНЕВИЧ,
генеральний директор
ТЗОВ АПП «Львівське»,
нагороджений срібною
Георгіївською медаллю
«Честь. Слава. Труд»
II ступеня

ОЛЕКСАНДР КУДРЕВИЧ,
генеральний директор
приватного аграрно-
орендного підприємства
«Зоря» Красноградського
району Харківської області,
нагороджений срібною
Георгіївською медаллю
«Честь. Слава. Труд»
II ступеня

МИКОЛА КУПРІЄВ,
директор АТ «Утківське
відгодівельне господарство»
Харківського району
Харківської області,
нагороджений срібною
Георгіївською
медаллю
«Честь. Слава. Труд»
II ступеня

ІВАН БУРЯК,
генеральний директор
приватного
сільгосппідприємства
«Нове життя» Валківського
району Харківської області,
нагороджений срібною
Георгіївською медаллю
«Честь. Слава. Труд»
II ступеня

ОЛЕГ КАЛАШНИКОВ,
Голова Ради Всеукраїнської
громадської організації
«Загальновоїнська спілка
України», заступник Голови Ради
ветеранів Київського вищого
загальноосвітнього командного
училища ім. М. В. Фрунзе,
нагороджений
відзнакою «Орден
«За розбудову України» імені
Михайла Грушевського»
IV ступеня

Річний фінансовий звіт АКБ «Гарант» за 2000 рік

м. Херсон Балансовий звіт									
Рядок	Найменування статті	Примітки	Звітний Рік	(тис. грн.) Попередній рік	11.	12	13	14	15
АКТИВИ					Чистий грошовий прибуток від поточних операцій банку				
1	Кошти та залишки в НБУ		2850	2588	Зменшення (збільшення) коштів, які розміщені в інших банках, кредитів та передоплат іншим банкам				
2	Казначейські та інші цінні папери, що рефінансуються Національним банком України, та цінні папери, емітовані Національним банком України		0	0	Зменшення (збільшення) кредитів, які надані клієнтам				
3	Кошти в інших банках		4509	9285	Зменшення (збільшення) інших активів				
4	Цінні папери на продаж		0	0,4	Збільшення (зменшення) коштів, які отримані від Національного банку України				
5	Кредити та заборгованість клієнтів		18740	11840	Збільшення (зменшення) коштів інших банків				
6	Інвестиційні цінні папери		5444	4881	Збільшення (зменшення) поточних та депозитних рахунків				
7	Довгострокові вкладення до асоційованих компаній і дочірніх установ		330	536	Збільшення (зменшення) інших зобов'язань				
8	Основні засоби та нематеріальні активи		3975	1232	Реалізація (придбання) цінних паперів у портфелі банку на продаж				
9	Чисті нереалізовані доходи від похідних фінансових інструментів		0	0	Чисте збільшення (зменшення) активів та зобов'язань від операційної діяльності				
10	Нараховані доходи до отримання		273	1071	Чистий приплив (відплив) грошових коштів від операційної діяльності				
11	Інші активи		1219	1672	II. Інвестиційна діяльність				
12	Усього активів		37340	33105	Реалізація (придбання) інвестиційних паперів				
13	ЗОБОВ'ЯЗАННЯ		9280	5205	Зменшення (збільшення) вкладень в асоційовані компанії				
14	Кошти банків		12074	13357	Зменшення (збільшення) вкладень у дочірні установи				
15	Інші депозити		0	0	Зменшення (збільшення) основних засобів та нематеріальних активів				
16	Боргові цінні папери, емітовані банком		0	0	Чистий відплив грошових коштів від інвестиційної діяльності				
17	Чисті нереалізовані витрати від похідних фінансових інструментів		0	0	III. Фінансова діяльність				
18	Нараховані витрати до сплати		115	83	Збільшення (зменшення) цінних паперів власного боргу				
19	Інші зобов'язання		177	22	Збільшення (зменшення) субординованих зобов'язань				
20	Усього зобов'язань		21646	18667	Збільшення (зменшення) спільного акціонерного капіталу				
21	ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ		12000	12000	Дивіденди, що сплачені протягом звітного періоду				
22	Статутний капітал		0	0	Чистий приплив грошових коштів від фінансової діяльності				
23	Капіталізовані дивіденди		0	(63)	Чисте збільшення (зменшення) грошових коштів та їх еквівалентів				
24	Акції, що викуплені в акціонерів		0	0	Грошові кошти та їх еквіваленти на початок року				
25	Емісійні різниці		247	162	Грошові кошти та їх еквіваленти на кінець року				
26	Резерви		1107	0					
27	Переоцінка основних засобів та нематеріальних активів		2340	2339					
28	Нерозподілений прибуток		15694	14438					
29	Усього власного капіталу		37340	33105					
Звіт про прибутки та збитки									
Рядок	Найменування статті	Примітки	Звітний Рік	(тис. грн.) Попередній рік					
1.1	Процентний дохід		5834	6845					
1.2	Процентні витрати		(3778)	(3145)					
1	Чистий процентний дохід		2056	3700					
2.1	Комісійний дохід		664	351					
2.2	Комісійні витрати		(70)	(21)					
2	Чистий комісійний дохід		594	330					
3	Дивідендний дохід		0	0					
4	Чистий торговельний дохід		484	894					
5	Прибуток/збиток від інвестиційних цінних паперів		379	(3)					
6	Прибуток від довгострокових вкладень в асоційовані компанії й дочірні установи та інших інвестицій		2	0					
7	Інший операційний дохід		684	45					
8	Операційний дохід		4199	4966					
9	Загальноадміністративні витрати		(2675)	(1763)					
10	Витрати на персонал		(939)	(742)					
11	Прибуток від операцій		585	2461					
12	Витрати на безнадійні та сумнівні борги		(440)	(708)					
13	Прибуток до оподаткування		145	1753					
14	Податок на прибуток		(37)	(563)					
15	Прибуток після оподаткування		108	1190					
16	Непередбачені доходи/витрати		(21)	0					
17	Чистий прибуток/збиток банку		87	1190					
Звіт про рух грошових коштів (непряний метод)									
Рядок	Найменування статті	Примітки	Звітний рік	(тис.грн.) Попередній рік					
I. Операційна діяльність									
1	Чистий прибуток (збиток) поточного періоду		87	1322					
2	Поправки чистого прибутку								
Нараховані витрати									
3	Нараховані доходи		31	82					
4	Амортизація основних засобів		798	-918					
5	Резерви під сумнівні борги, знецінення активів		444	-106					
6	Торговельний результат		440	0					
7	Нарахований та відстрочений податок		-38	0					
8	Прибуток (збиток) від продажу інвестицій		-325	-14					
9	Прибуток від довгострокових вкладень в асоційовані компанії		-1050	1					
10	Амортизація дисконту і премії цінних паперів		-2	0					
			0	30					

Звіт про зміни у власному капіталі

Ря-док	Найменування статті	Примітки	Статутний капітал зареєстрований, сплачений	Емісійні різниці	Викуплені власні акції	Резерви	Переоцінка основних засобів та нематеріальних активів	Нерозподілений прибуток	Капіталізовані дивіденди	Капітал та резервні фонди, усього	Попередній рік
1	Залишок на 1 січня		12000		(63)	162	1107	2339		14438	8311
2	Переоцінка основних засобів									1107	
3	Переоцінка нематеріальних активів										
4	Дивіденди за минулий рік сплачені										
5	Капіталізовані дивіденди за минулий рік										
6	Чистий прибуток							86		86	1190
7	Розподіл у загальні резерви банку										
8	Розподіл у резервні фонди					(3)		3			
9	Сплата в раніше зареєстрований статутний капітал										5000
10	Рестрація акцій нового випуску (на суму внесків)										
11	Купівля власних акцій				(81)					(81)	(88)
12	Продаж раніше викуплених власних акцій				144					144	25
13	Ефект змін в облікових політиках або виправлення суттєвих помилок					119		(119)			
						(31)		31			
14	Залишок за станом на 31 грудня		12000			247	1107	2304		15694	14438

Пояснення до 13 строчки : Проведено перерахування з 6/р 5020 загальний резерв на 6/р 5030 до розподілу в сумі 31 тис. грн. Перерозподіл прибутку з 6/р 5040 на 6/р 5021 згідно рішення зборів акціонерів 10.02.2000 р. в сумі 119 тис. грн.

Постановою арбітражного суду Донецької області (м. Донецьк, вул. Артема, буд. 157) від 09.04.2001 року, справа № 5/167 Б ТОВ «Донецьквулгеремонт» (м. Донецьк, вул. Разенкова, буд. 23А, код ЗКПО 24156089 у Київському відділенні м. Донецька Промінвестбанку України, р/р 26006301532953, МФО 334271) визнано банкрутом та відкрита процедура ліквідації. Ліквідатор Старовойтов Е. В. (м. Донецьк, вул. Івана Ткаченка, буд. 169, кв. 2, тел. 8 (050) 347-61-77).

4 липня 2001 р. об 11.00 за адресою м. Львів, вул. Левицького, 67, 3-й поверх, в залі засідань відбудуться загальні збори акціонерів Селянського комерційного банку «Дністер».

Порядок денний зборів:

- Про реорганізацію ТБВБ у м. Козятині у філію банку.
- Внесення змін до Статуту банку.

Правління.

В оголошенні про ліквідацію закритого акціонерного товариства «Херсонський завод скловиробів» («ГУ» від 15.05.2001р.) слід додати наступне: «Ідентифікаційний код 30424321».

Правління ЗАТ «Укрпрофоздоровниця»

повідомляє, що 5 липня 2001 р. о 10.00 у залі засідань Федерації профспілок України за адресою: м. Київ, майдан Незалежності, 2 відбудуться загальні збори акціонерів з порядком денним:

- Про майновий комплекс «Об'єднання дитячих спеціалізованих санаторіїв «Крим», що розташований в м. Євпаторія».

Постановою Арбітражного суду м. Києва № 24/252-6 від 14.05.2001 р. приватна фірма «НИКА-Л» (м. Київ, пр-т 40-річчя Жовтня, 21, р/р 2600121065 у АКБ «Укрсоцбанк» м. Києва, МФО 300023, код ЄДРПОУ 22917124) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором призначено Мамонову О. М. (ліц. № 000219, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 70, оф. 2, тел.: 234-96-89).

Претензії кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня публікації оголошення.

Відповідно до ч. 4 ст. 45 Закону України «Про господарські товариства», **Товариство з обмеженою відповідальністю «Кварта-Центр»,** яке володіє більш як 10 відсотками голосів акціонерів **ВАТ «Зарожанський цукровий завод»,** вимагає скликання позачергових загальних зборів акціонерів **ВАТ «Зарожанський цукровий завод» 06 липня 2001 року.**

Порядок денний загальних зборів акціонерів ВАТ «Зарожанський цукровий завод».

- Вибори Голови Спостережної Ради, членів Спостережної Ради, Голови та членів Ревізійної комісії.
- Внесення змін і доповнень до Статуту Товариства.
- Про затвердження угод, пов'язаних з відчуженням майна, передачею майна в оренду, одержанням позики, кредитів, наданням майна Товариства в заставу (в тому числі цілісного майнового комплексу), видачею гарантій, поручительств.
- Про передачу повноважень Загальних зборів акціонерів до компетенції Спостережної ради.

Якщо протягом 20 днів Правління не скличе загальні збори акціонерів, ТзОВ «Кварта-Центр» самостійно скличе та проведе загальні збори акціонерів ВАТ «Зарожанський цукровий завод» відповідно до вимог частини першої статті 43 Закону України «Про господарські товариства».

Закрите акціонерне товариство **«УкрГАЗсервіс»** (Код ЄДРПОУ 30965702), яке знаходиться за адресою: 01034, м. Київ, вул. Прорізна, 4, повідомляє про зменшення Статутного фонду Товариства до 162 000 гривень. Претензії кредиторів приймаються протягом місяця.

Арбітражний суд Полтавської області (39600, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) порушив справу про банкрутство Закритого акціонерного товариства «Всесвіт» (39601, м. Кременчук, вул. Щорса, 72-а, р/р 26002175788001 в Кременчуцькій філії КБ «Приватбанк», МФО 331531, код ЗКПО 13966678 (довідка № 7/31).

Розпорядником майна призначено Бончака Степана Антоновича (ліцензія № 000147 від 26.01.2000 р., м. Кременчук, вул. К. Маркса, 18, тел.: (05366) 3-51-87.

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

ЗАТ «Укрнадрасервіс», ідентифікаційний код 30216846, повідомляє про проведення Загальних зборів акціонерів, які відбудуться 16 липня 2001 р. о 10.00 за місцезнаходженням товариства в м. Києві по вул. Печерський узвіз, 8.

Порядок денний зборів:

- Про зміни в складі акціонерів товариства.
- Затвердження змін до установчих документів товариства.

Арбітражним судом Харківської області (61002, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8 під'їзд) визнано банкрутом Дошкільний виховний заклад освіти дитячі ясла-садок № 346 у м. Харкові (ЄДРПОУ 25189441), що зареєстрований за адресою: м. Харків, вул. 23-серпня, 20-а (справа № 5093/2-32) та відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Максінко Дмитро Олександрович (ліцензія № 207 від 15.11.2000 року).

Претензії кредиторів та санаторів приймаються протягом місяця за адресою: 61164, м. Харків, пр. Леніна, 70-82, конт. тел. (0572) 28-06-14; 33-84-53.

Річна фінансова звітність АКБ «ПРАВЕКС-БАНК» за 2000 рік

Аудиторський висновок про результати аудиторської перевірки фінансово-господарської діяльності Акціонерного комерційного банку "Правекс-Банк" станом на 01.01.2001 року		Станом на 01.01.2001р. чистий прибуток АКБ "Правекс-Банк" згідно консолідованого балансу складає 7881 тис.грн.	
<i>м. Київ, Україна</i>		20 квітня 2001р.	
<i>Згідно з договором від 01 грудня 2000 року між аудиторською фірмою "Віжа-Аудит" (свідоцтво про внесення в Реєстр суб'єктів аудиторської діяльності №0951, видане 26.01.2001р.) та Акціонерним комерційним банком "Правекс-Банк" з 01 по 20 квітня 2001 року проведена перевірка фінансово-господарської діяльності АКБ "Правекс-Банк" за період з 01.01.2000р. по 31.12.2000р. з метою підтвердження достовірності звітності та відповідності її статтям балансу, а також річної фінансової звітності станом на 31 грудня 2000 та 1999 рік. Аудит проводився у відповідності з вимогами Законів України "Про банки і банківську діяльність", "Про аудиторську діяльність" та "Національними нормативами з питань аудиту", згідно з якими планування та проведення аудиту було спрямоване на одержання підтверджень щодо відсутності в бухгалтерській звітності суттєвих помилок та порушень. Під час аудиту зроблено дослідження шляхом тестування доказів на обґрунтування сум та інформації, розкритих у фінансовому звіті, а також оцінку відповідності застосованих принципів обліку нормативним вимогам щодо організації бухгалтерського обліку та звітності в Україні.</i>		<i>Бухгалтерський облік та звітність ведуться по формах, затверджених Міністерством фінансів, Держкомстатом України та Національним банком України.</i>	
		<i>Станом на 01.01.2001р. зареєстрований Національним банком України статутний фонд Банку становить 60 мільйонів гривень. Статутний фонд сформовано відповідно з вимогами Статей 23, 24 Закону України "Про банки та банківську діяльність" та Статутом банку.</i>	
		<i>Відображення операцій з основними засобами та нематеріальними активами здійснюється згідно з Інструкцією "З бухгалтерського обліку основних засобів і нематеріальних активів комерційних банків України", затвердженою постановою Правління Національного банку України від 21.04.1998р. №155 (із змінами і доповненнями).</i>	
		<i>Станом на 01.01.2001р. розрахунки з бюджетом та позабюджетними фондами своєчасно і в повному об'ємі.</i>	
		<i>Порушень у порядку формування витрат банку, а також у порядку визначення прибутку не встановлено.</i>	
		<i>Виходячи з вищевикладеного, аудиторська фірма "Віжа-Аудит" в цілому підтверджує річну фінансову звітність станом на 31.12.2000 і за 1999 рік у складі: річний балансний звіт, звіт про прибутки та збитки, звіт про зміни у власному капіталі, звіт про рух грошових коштів, примітки до річного фінансового звіту.</i>	
		Директор АФ "Віжа-Аудит" І.І.Пилипенко (сертифікат серії "АБ" №000053)	

Річний звіт про прибутки та збитки на 31 грудня 2000 року "ПРАВЕКС-БАНК" Київ (тис.грн.)				Річний балансний звіт на 31 грудня 2000 року "ПРАВЕКС-БАНК" Київ (тис.грн.)				Звіт про рух грошових коштів на 31 грудня 2000 року АКБ "ПРАВЕКС-БАНК" Київ Консолідована (тис.грн)			
Рядок	Найменування статті	за 2000 рік	за 1999 рік	Рядок	Найменування статті	за 2000 рік	за 1999 рік	Рядок	Найменування статті	за 2000 рік	за 1999 рік
1.1	Процентний дохід	61798	45003	АКТИВИ				1	Чистий прибуток (збиток) поточного періоду	7881	2073
1.2	Процентні витрати	(41383)	(43550)	1	Кошти та залишки в НБУ	88229	80074	2	Нараховані витрати	(575)	2002
1	Чистий процентний дохід	20415	1453	2	Казначейські та інші цінні папери, що рефінансуються Національним банком України, та цінні папери, емітовані Національним банком України	651	15793	3	Нараховані доходи	1519	2211
2.1	Комісійний дохід	34016	15842	3	Кошти в інших банках	202719	42295	4	Амортизація основних засобів	4194	2621
2.2	Комісійні витрати	(2685)	(1779)	4	Цінні папери на продаж	0	481	5	Резерви під сумнівні борги, знецінення активів	3777	17100
2	Чистий комісійний дохід	31331	14063	5	Кредити та заборгованість клієнтів	203668	107081	6	Торговельний результат	(353)	(25160)
3	Дивідендний дохід	0	0	6	Інвестиційні цінні папери	130	111	7	Нарахований та відстрочений податок	(196)	602
4	Чистий торговельний дохід	8704	31960	7	Довгострокові вкладення до асоційованих компаній і дочірніх установ	3629	352	8	Прибуток (збиток) від продажу інвестицій	13230	0
5	Прибуток/збиток від інвестиційних цінних паперів	(12448)	0	8	Основні засоби та нематеріальні активи	43569	26674	9	Прибуток від довгострокових вкладень в асоційовані компанії	0	0
6	Прибуток від довгострокових вкладень в асоційовані компанії й дочірні установи та інших інвестицій	0	0	9	Чисті нерезалізовані доходи від похідних фінансових інструментів	0	0	10	Амортизація дисконту і премії цінних паперів	(266)	(2531)
7	Інший операційний дохід	3473	3806	10	Нараховані доходи до отримання	2158	3677	11	Інший рух коштів, які не є грошовими	(21904)	(21)
8	Операційний дохід	51475	51282	11	Інші активи	12376	8133	12	Чистий грошовий прибуток від поточних операцій банку	7307	(1103)
9	Загальноадміністративні витрати	(32737)	(27018)	12	Усього активів	557129	284671	13	Зменшення (збільшення) коштів, які розміщені в інших банках, кредитів та передоплат іншим банкам	(172079)	(16328)
10	Витрати на персонал	(9362)	(4517)	13	ЗОБОВ'ЯЗАННЯ	93243	7909	14	Зменшення (збільшення) кредитів, які надані клієнтам	(75977)	(28496)
11	Прибуток від операцій	9376	19747	14	Кошти клієнтів	333212	195995	15	Зменшення (збільшення) інших активів	(4303)	317
12	Витрати на безнадійні та сумнівні борги	(1136)	(17089)	15	Інші депозити	1	1	16	Збільшення (зменшення) коштів, які отримані від Національного банку України	0	(6000)
13	Прибуток до оподаткування	8240	2658	16	Боргові цінні папери, емітовані банком	1736	38	17	Збільшення (зменшення) коштів інших банків	85334	3630
14	Податок на прибуток	(359)	(616)	17	Чисті нерезалізовані витрати від похідних фінансових інструментів	0	0	18	Збільшення (зменшення) поточних та депозитних рахунків	114907	74925
15	Прибуток після оподаткування	7881	2042	18	Нараховані витрати до сплати	4241	4816	19	Збільшення (зменшення) інших зобов'язань	25479	3186
16	Непередбачені доходи/витрати	0	31	19	Інші зобов'язання	44890	3987	20	Реалізація (придбання) цінних паперів у портфелі банку на продаж	756	30609
17	Чистий прибуток/ збиток банку	7881	2073	20	Усього зобов'язань	477323	212746	21	Чисте збільшення (зменшення) активів та зобов'язань від операційної діяльності	(25883)	61843
				ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ				II. Інвестиційна діяльність			
				21	Статутний капітал	60000	60000	22	Чистий приплив (відплив) грошових коштів від операційної діяльності	(18576)	60740
				22	Капіталізовані дивіденди	0	0	23	Реалізація (придбання) інвестиційних паперів	2960	(15317)
				23	Акції, що викуплені в акціонерів	0	0	24	Зменшення (збільшення) вкладень в асоційовані компанії	(3277)	(245)
				24	Емісійні різниці	672	672	25	Зменшення (збільшення) вкладень в дочірні установи	0	5
				25	Резерви	1818	1715	26	Зменшення (збільшення) основних засобів та нематеріальних активів	(22044)	(10517)
				26	Переоцінка основних засобів	386	410	27	Чистий відплив грошових коштів від інвестиційної діяльності	(22361)	(26074)
				27	Нерозподілений прибуток	16930	9128	III. Фінансова діяльність			
				28	Усього власного капіталу	79806	71925	28	Збільшення (зменшення) цінних паперів власного боргу	1725	39
				29	Усього пасивів	557129	284671	29	Збільшення (зменшення) субординованих зобов'язань	38041	0
								30	Збільшення (зменшення) сплаченого акціонерного капіталу	0	30661
								31	Дивіденди, що сплачені протягом звітного періоду	0	0
								32	Чистий приплив грошових коштів від фінансової діяльності	39766	30700
								33	Чисте збільшення (зменшення) грошових коштів і їх еквівалентів	(1171)	65366
								34	Грошові кошти та їх еквіваленти на початок року	105079	39713
								35	Грошові кошти та їх еквіваленти на кінець року	103908	105079
</											

Фото з конверта

Будьмо знайомі! Може, й подружимося...
Фото Леоніда ПІДЛІСНОГО.
Київ.

Усміхніться

Веревдливі матусі

Два бізнесмени сидять за столом у ресторані.
— А чим ваш завод займався до перебудови? — запитує один.
— Випускав танки.
— А тепер?
— Тепер, внаслідок конверсії, робимо дитячі коляски.
— Ну і як, купують?
— Купують, тільки деякі матусі веревдують, кажуть, що дитину через башту витягувати незручно.

Антон РЕБУХ.

Радомишль
Житомирської області.

Історія з конверта

Не злічити в Україні пісень про дівочу красу. А як оспівана нашим народом найохватніша прикраса дівчини — коса! А скільки оповідок, легенд, казок, які утворюють над цим Богом даним даром кращій половині людства ореол поклоніння, милування і навіть втаємниченості! Розкажу вам оповідку, в якій ідеться і про косу, і про людські вчинки...

Жила собі жінка. Люди називали її Вірка Грош. Тільки це було не прізвище, а прізвисько. Мабуть, тому, що всяка її розмова зводилася до грошей. Хоч би про що вона говорила. З рідні у неї лише племінниця була, Зіною звали. Хороша дівчина, але Грошиха її не любила, часто казала: «І де ж ти на мою голову взялася?»

У Зіни коса була гарна! Аж страшно іноді ставало, здавалося, що вона з неї всі соки випиває: що Зіна, що коса —

однієї товщини. Не раз тітка пропонувала відрізати її, але Зіна не погоджувалася — у мамі така була. Минав час. Зіна виросла гарною дівчиною, але нездорова була, часто хворіла, лежала в лікарні, та не допомагло. Померла.

Тітка Вірка плакала-голосила, головою об трину билася та примовляла: «Ой, та залишила ж ти мене одну на цьому світі! Ой, та хоч косоньку на згадку залишила!» А сусідка Грошихи, старенька вже, все хитала головою та примовляла:

— Недобре ти, Вірко, зробила, недобре!

Через якийсь час стали люди помічати, що з Грошихи погано нещось коїться, ніби не в собі вона. І пішла старенька сусідка до Вірки.

— Взля ти, Вірко, гріх на душу. Без Зіниної згоди косу їй відрізала. Через те й зникаєш.

— Правда ваша, — каже Грошиха. — Зінин голос ночами чую. Просить: «Віддай мою косу».

— Ти, Вірко, знаєш що? Візьми косу і віднеси на Зінину могилу.

— Боюсь я.
— А відрізати не боялася? Ну, дивися. Справа твоя. Тут Грошиха як розплачеться: — Та нема вже коси!

зі команди зібралися за святковим столом у ресторані київського готелю «Салют».

З теплим словом до чемпіонів звернувся віце-президент Федерації хокею України Анатолій Хорозов. Анатолій Миколайович передав щирі вітання колективі «Беркута» від президента ФХУ, мера Києва Олександра Омельченка. Присутні дуже зраділи, коли до їхньої веселої компанії приєднався форвард збірної України і американського клубу «Вашингтон», суперзірка НХЛ Дмитро Христин. Наш знаменитий земляк побажав чемпіонам СЄХЛ і Україні нових висот, міцного здоров'я і якомога менше травм.

Учора хокеїсти і тренери «Беркута» були гостями Асоціації спортивної преси країни (президент Михайло Волобуєв). Спортсмени і Валерій Акопян відповіли на численні запитання журналістів. Торкалися проблем і перспектив українського хокею.

Це цікаво

Зробіть собі настрій

Навряд чи хто-небудь замислювався над тим, що настрої залежить від того, коли ви вранці прокинулися.

З першими променями сонця, наприклад, зменшується кількість гормонів, продукти діяльності яких, потрапляючи в кров, впливають на центри пригнічення в головному мозку. І навпаки, вночі кількість їх збільшується. Отож, якщо хочете прокинутися у гарному настрої, лягайте спати якомога раніше і прокидайтеся на світанку. Тоді гарний настрій ви легко збережете весь день.

Хоч як дивно, але настрої залежить ще й від того, як часто ви навідуєтеся до перукаря. Врешті-решт, якщо у вас немає змоги зробити зачіску в перукарні, зробіть це самі: помийте голову, зробіть укладку — і ви вже інша людина. А чоловіки мають пам'ятати: не підганяйте жінку, поки вона біля дзеркала, вона не просто крутиться перед ним, а творить настрій.

Анастасія ДЕМЧИК.

Київ.

Приманки-пастки

А я роблю так

Для відлову літаючих комах садоводів-аматорів використовують різні пастки. А я роблю так.

Наприклад, для боротьби з метеликом яблуневої плодожерки використовую приманки з суміші з кислим молоком, хлібним квасом, компотом, що заправ, молочною сироваткою. На відро води беру півлітру — літр кефіру або кисляку. Отриману суміш розливаю в баночки і розвішую на деревах на рівні піднятої руки.

Для цього добре підходять легкі пластмасові баночки з-під різних миючих засобів. Через 1—3 доби баночки з метеликами, які потрапили туди, знімаю, мию, знову наповнюю сумішшю і знову розвішую. Оскільки цей захід найефективніший у боротьбі з плодожеркою, то розвішувати приманку треба в кінці травня — на початку червня, коли починається масовий літ цих шкідників. А от світлопастками не рекомендую користуватися — вони, крім шкідливих комах, знищують і корисних.

Анатолій ДРОЗДОВ.

Білгород-Дністровський.

Салат із бадилля молодого буряку

Смачного!

Бадилля молодого буряку я, як правило, викидала, використовуючи для борщу лише буряк. Сусідка поділилася зі мною рецептом приготування салату. Дуже просто і, до речі, смачно, раджу приготувати. Переберіть, промийте і наріжте бурякове бадилля, відваріть 7—10

хвилин у підсоленій воді. Потім, вийнявши шумовкою, злегка розімніть дерев'яною ложкою, потім залийте сумішшю олії з товченим часником і сіллю. Посипте дрібно нарізаною зеленню петрушки і кропу, товченими волоськими горіхами і побризкайте лимонним соком. Смачного!

Луганськ.

Лідія АНТОНОВИЧ.

Шиньйон

— Як нема? А куди ж ти її поділа?

— Шиньйон зробила з неї. Продати хотіла і не можу.

— Візьми його і віднеси на могилу, вклонися, пробачення попроси.

— Боюсь... — простогнала Грошиха.

Пішла сусідка, а Вірка після цієї розмови зовсім чорна стала. А якось уночі прокинулися люди від вогняних спалахів — Вірчин дім палав. Приїхали пожежники, заливали вогонь, а він ще дуже спалахував. Згоріло все. І Грошиха згоріла. На попілищі знайшли лише шиньйон. Вогонь його не торкнувся...

Ліана ЛЕЩЕНКО.

Курінь
Бахмацького району
Чернігівської області.

Спорт

■ Хокей

Чемпіон — у промінні слави

Упродовж двох останніх сезонів київський клуб «Беркут» вигравав звання чемпіона Східно-Європейської хокейної ліги, став переможцем розіграшу Кубка СЄХЛ, двічі поспіль здобував «золото» чемпіонатів України. Його посланці виступали за національну збірну. А реактивний форвард Василь Бобровников був одним із найпомітніших у складі української команди на нещодавньому чемпіонаті світу в Німеччині.

Позавчора хокеїсти «Беркута», президент клубу, народний депутат України Валерій Акопян, віце-президент Олександр Степаненко, тренери — Олександр Куликов, Сергій Лубнін, Анатолій Хоменко, дру-

Коллектив «Беркута», безперечно, попрацював на славу. І тепер піде у заслужену відпустку.

■ Футбол

Повторення пройденого

У чемпіонаті Італії «Мілан» програв «Фіорентині» — 1:2. Але був і позитивний момент. Гол у міланців забив Андрій Шевченко. Тепер у його активі — 24 влучення. Стільки само йогачів Андрій забив і в попередньому турнірі. Але нинішні змагання в серії А ще не завершилися. Тому сподіватимемося, що Шевченко постарается перевершити свої показники. Нехай йому щастить!

Добірку підготував
Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Редактор номера Віталій СУДДЯ.

Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Людмила КОХАНЕЦЬ, Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.

Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Засновник і видавець — Верховна Рада України

Народний календар

Якщо травень холодний, то не будеш гопадний — рік буде хлібородний

19 ТРАВНЯ — Іови. З цього дня сіяли боби та горох і називали ще огірковим днем. Вранці роса, а вдень ясна погода — то на добрий їх врожай.

22 ТРАВНЯ — Миколи. Упродовж року є два Миколи: один з травою, а другий з морозом.

23 ТРАВНЯ — Симона (Семена) Зілоти. Семенове зіло, Миколин батько. Цього дня знахарки до схід сонця збирають лікарські трави, які мають неабияку лікувальну силу.

24 ТРАВНЯ — Мокія. Мокіїв день мокрий — все літо буде мокрим.

25 ТРАВНЯ — Єпіфанія. Якщо Єпіфан вранці зодяг червоний жупан, то все літо буде сухе й спекотне.

Прикмети травня

- Якщо травневий дощ починається великими краплинами, то він ненадовго.
- Мурахи, павуки чи бджоли виявляють велику активність — погода буде доброю.
- Пізно зацвіла горобина — пізньою буде й осінь.

Астрологічний прогноз

на 21 — 27 травня 2001 року

Головне завдання наступного тижня — повільне, але упевнене прокладання нових шляхів досягнення мети, наміченої на найближчі два роки.

ОВЕН. Для вас головним завданням буде участь у справах близьких і оточуючих, що принесе тиме успіх і користь, а іноді забиратиме дуже багато сил і часу. Вам потрібно бути жвавим і товариським.

ТЕЛЕЦЬ. Ваша мета — зберегти, накопичити, утримати кошти або дізнатися, де їх узяти. У деякого буде прагнення розбагатіти, піднятися. Вдасться це лише тим, кому вистачить терпіння й наполегливості.

БЛИЗНЯТА. Ви будете намагатися робити саме те, що вам хочеться, прагнути досягти особистого творчого задоволення і просування. Труднощі, з якими ви зіткнетеся, є відбиттям ваших внутрішніх проблем.

РАК. Вам доведеться змінити свої життєві установки і переконання. Можлива поїздка чи навіть від'їзд туди, куди раніше їхати не хотілося. Або ви візьмете участь у дослідницькому, творчому чи секретному проекті.

ЛЕВ. Вам варто буде ризикнути випробувати нові методи, новий життєвий стиль, взяти участь у новій справі, що має свої складнощі, з якими ви ніколи не стикалися. Вам треба буде самоутверджуватися в новому колективі.

ДІВА. Ви маєте зосередитися на своїх професійних досягненнях, зміцненні службового престижу і соціального становища, лідерства, влади. Можливо, для цього вам доведеться змінити роботу. Все це буде пов'язано з фінансовими та іншими труднощами.

ТЕРЕЗИ. Однією з найважливіших тем у вашому житті виявиться вища освіта або підвищення кваліфікації. Проблеми будуть у тому, що для отримання їх вам треба буде себе обмежувати і дисциплінувати.

СКОРПІОН. Для вас настав час збирати свої плоди або, як кажуть, «збирати каміння», та серед цього каміння може бути дуже цінне. Якщо ви щось важливе в житті втратите, то неодмінно й одержите щось дуже цінне для життя.

СТРІЛЕЦЬ. У центрі вашої уваги будуть ваші партнери, чоловік або дружина, друзі, знайомі та інші люди, з якими ви взаємодієте. Завдяки допомозі когось з них ви зможете визначитися у своїх бажаннях і подальших глобальних цілях.

КОЗЕРІГ. Ваша мета — самодисципліна під час виконання найрутинніших службових і домашніх обов'язків. Якщо не захочете взяти на себе відповідальність за виконання дорученої вам роботи, можете зіткнутися з проблемами погіршення здоров'я.

ВОДОЛІЙ. Головною темою вашого життя стане кохання, діти і творчість. Ви потребуватимете кохання, але виникнуть труднощі, і визначальним буде, боятиметеся чи не боятиметеся взяти на себе тягар турбот і проблем коханої людини.

РИБИ. Головна ваша турбота — пошук вирішення питань, пов'язаних з родиною і довкіллям. Візьміть на себе відповідальність і лідерство. Якщо ви зацікавлені побудувати новий будинок або змінити стосунки в родині, то настав час діяти.

Голос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23;

телефакс — 224-72-54;

відділ реклами — 446-91-37,

441-89-34, 441-89-44;

телефакс — 449-85-62.

✉ E-mail: mail@golos.com.ua — загальний

reklama@golos.com.ua — відділ реклами

let@golos.com.ua — відділ листів

Internet: http://uamedia.visti.net/golos